വെളിച്ചം
സൗദി ഓൺലൈൻ
ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം റമദാൻ 2024

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം റമദാൻ2024
റിവിഷൻ ടെസ്റ്റ് – 1
സൂറത്തു സുഖ്റുഫ്

GET IT ON Google Play

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്‌ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline youtube.com/velichamsaudionline

43. സു: 'സുഖ്‌റുഫ്'(سورة الزخرف)

ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഒരു 'മൂലഗ്രന്ഥ'ത്തിൽ ഉണ്ട് 4327
മനുഷ്യന് അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങൾ 4330
വാഹനപ്പുറത്ത് കയറുമ്പോൾ പറയേണ്ടത് 4332
അല്ലാഹുവിന് പെൺമക്കളുണ്ടെന്ന് പറയുന്നവർക്ക് പെൺമക്കൾ ജനിച്ചെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ അവർ കുപിതരാകുന്നു 4334
അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങളത് ചെയ്യുമായിരുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് കുറ്റം ന്യായീകരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല 4337
ക്വുർആൻ എന്തുകൊണ്ട് ഒരു 'മഹാനായ പുരുഷന്' അവതരിച്ചില്ല എന്ന വാദവും, മറുപടിയും 4343
അല്ലാഹുവാണ് മനുഷ്യരുടെ ഉപജീവനമാർഗങ്ങൾ വിഹിതം ചെയ്യുന്നതും, അവരെ ഉയർത്തിയും താഴ്ത്തിയും വെക്കുന്നതും 4344
മനുഷ്യരുടെ നന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ് എല്ലാവർക്കും ഐഹികസുഖസൗകര്യങ്ങൾ യഥേഷ്ടം നൽകാതിരിക്കുന്നത്.............. 4348
അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയില്ലാത്തവരുടെ കൂട്ടാളി പിശാചാണ് 4349
ഈസാ (അ) തെളിവുകളും ഉപദേശങ്ങളും നൽകിയിരുന്നു. പക്ഷേ, അനുയായികൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായിത്തീർന്നു 4353
അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാൻമാർക്ക് ഭയമോ വ്യസനമോ വേണ്ടിവരികയില്ല; അവർക്കും അവരുടെ ഇണകൾക്കും സ്വർഗത്തിൽ വേണ്ടതെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കും 4363

سورة الزخرف

43. സൂറത്തുസ്സുഖ്‌റുഫ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് - വചനങ്ങൾ 89 - വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 7

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

حمٓ ﴿١﴾

《1》 ഹാ മീം .

وَٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ﴿٢﴾

《2》 സ്പഷ്ടമായ (ഈ) വേദഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ (സത്യം)!

إِنَّا جَعَلۡنَٰهُ قُرۡءَٰنًا عَرَبِيّٗا لَّعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ ﴿٣﴾

《3》 നിശ്ചയമായും, അതിനെ നാം അറബിഭാഷയിലുള്ള ഒരു ക്വുർആൻപാരായണഗ്രന്ഥം ആക്കിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടു(ത്തുചിന്തി)ക്കുവാൻ വേണ്ടി.

وَإِنَّهُۥ فِيٓ أُمِّ ٱلۡكِتَٰبِ لَدَيۡنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿٤﴾

《4》 നിശ്ചയമായും, അത് മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ- നമ്മുടെ അടുക്കൽ- ഉന്നതമായതും, വിജ്ഞാനദായകവും തന്നെ.

《1》 حم ഹാ മീം 《2》 وَٱلۡكِتَٰبِ വേദഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ ٱلۡمُبِينِ സ്പഷ്ടമായ 《3》 إِنَّا جَعَلۡنَٰهُ നിശ്ചയമായും നാമതിനെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു قُرۡءَٰنًا عَرَبِيّٗا അറബിയിലുള്ള ഒരു ക്വുർആൻ لَّعَلَّكُمۡ تَعۡقِلُونَ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുവാൻ, ഗ്രഹിക്കുവാൻ 《4》 وَإِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അത് فِيٓ أُمِّ ٱلۡكِتَٰبِ മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ, ഗ്രന്ഥ

ത്തിന്റെ മൂലത്തിൽ لَدَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കൽ لَعَلِيٌّ ഉന്നതമായത് തന്നെ حَكِيمٌ വിജ്ഞാനദായകമായ, യുക്തിമത്തായത്.

أم الكتاب (ഉമ്മുൽകിതാബ്) എന്ന വാക്കിന് ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മാതാവ്,അല്ലെങ്കിൽ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തള്ളഎന്ന് വാക്കർത്ഥം. അതായത്, മൂലഗ്രന്ഥംഅല്ലെങ്കിൽ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൗലികവശംഎന്ന് സാരം. ഇവിടെ 'ഉമ്മുൽകിതാബ്'കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നുള്ളതിൽ ഒന്നിലധികം അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. 2 -ാം വചനത്തിൽ സ്പഷ്ടമായ ഗ്രന്ഥം (الكتاب المبين) എന്ന് പറഞ്ഞതും, 3 -ാം വചനത്തിൽ അറബി ഭാഷയിലുള്ള ക്വുർആൻ (قرآنا عربيا) എന്ന് പറഞ്ഞതും വിശുദ്ധ ക്വുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതേ ക്വുർആനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് തന്നെയാണ് 4 -ാം വചനത്തിൽ അത് ഉമ്മുൽകിതാബിൽ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഉന്നതമായതാണ് (وانه في أم الكتاب) എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ- ചിലർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് പോലെ- 'ഉമ്മുൽകിതാബ്'കൊണ്ട് ഇവിടത്തെ ഉദ്ദേശ്യം ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൗലികവശമാണെന്നുവെക്കുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. നിയമപ്രധാനങ്ങളായ ആയത്തുകളെപ്പറ്റി സൂ: ആലുഇംറാൻ 7-ൽ هن أم الكتاب (അവ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ തള്ളയാണ്- ക്വുർആന്റെ മൂലപ്രധാനമായ ഭാഗമാണ്) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് ഇവർ ഇതിന് കൊണ്ടുവരുന്ന ന്യായം. ഈ ന്യായം ഇവിടെ യോജിക്കുന്നതല്ല. കാരണം, അപ്പോൾ ക്വുർആൻ അതിന്റെ മൗലികവശങ്ങളിൽ ഉന്നതവും, വിജ്ഞാനീയവുമാണെങ്കിലും, മറ്റുവശങ്ങളിൽ ഉന്നതമല്ലാത്തതും, വിജ്ഞാനീയമല്ലാത്തതുമാണെന്ന് വരുമല്ലോ. മാത്രമല്ല, താഴെ കാണുന്ന ക്വുർആൻ വചനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ,'ഉമ്മുൽകിതാബി'ന് ഇവിടെ അനുയോജ്യമായ അർത്ഥം മൂലഗ്രന്ഥംഎന്ന് തന്നെയാണെന്നും, അത്കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ക്വുർആനല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:-

സൂറത്തുൽ വാകിഅഃയിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: إنه لقرآن كريم في كتاب مكنون لا يمسه إلا المطهرون– الواقعة (നിശ്ചയമായും അത് ആദരണീയമായ ഒരു ക്വുർആനാകുന്നു.ഭദ്രമായി മറച്ചുവെക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് അതുള്ളത്. പരിശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ടവരല്ലാതെ അതിനെ സ്പർശിക്കുകയില്ല.) സൂറത്തുൽ ബുറൂജിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: بل هو قرآن مجيد في لوح محفوظ–البروج(പക്ഷേ, അത് മഹത്വമേറിയ ഒരു ക്വുർആനാണ്: സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഫലകത്തിലാണുള്ളത്.) സൂ: റഅ്ദിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: يمحوا الله ما يشاء ويثبت وعنده أم الكتاب–الرعد (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ മായിക്കുകയും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂലഗ്രന്ഥം അവന്റെ പക്കലുണ്ട്താനും.). ഈ വചനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, 'ഉമ്മുൽകിതാബ്'കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും മൂലരേഖയാകുന്ന 'ലൌഹുൽ മഹ്ഫൂദ്'(സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഫലകം) ആണെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനാദിയായ അറിവ് (علم الله الأزلي) ആണെന്നും ഇങ്ങനെ രണ്ട് അഭിപ്രായങ്ങളാണ് ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. الله أعلم

ഏതായാലും സയ്യിദ് ഖുതുബ് (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഈ രണ്ടിനെയും- ലൗഹുൽ മഹ്ഫൂദ്വിനെയും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനാദിയായ അറിവുകളാകുന്ന രേഖാഗ്രന്ഥത്തെയും- സംബന്ധിച്ച് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ശരിയായിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു നിർവ്വചനമോ, വിവരണമോ നൽകുവാൻ സാധ്യമല്ല. പക്ഷേ, ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം- അതാണിവിടെ മർമപ്രധാനമായതും- നമുക്ക് ഈ വചനത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഖുർആന്റെ മഹത്വവും, അതിന് അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള ഉന്നതസ്ഥാനവുമാണത് ഉണർത്തുന്നത്. അതെ, ആ ഗ്രന്ഥം ഏത് നിലക്കും വളരെ ഉന്നതസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ്.

أَفَنَضْرِبُ عَنكُمُ ٱلذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ﴿٥﴾

﴾5﴿ എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ അതിരുകവിഞ്ഞ ഒരു ജനതയായതിനാൽ നിങ്ങളിൽനിന്ന് (ഈ) ഉൽബോധനത്തെ നാം അവഗണിച്ച് തിരിച്ചുകളയുകയോ?!

﴾5﴿ أَفَنَضْرِبُ എന്നിരിക്കെ നാം തിരിച്ചു (തട്ടി) വിടുമോ عَنكُمُ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ٱلذِّكْرَ ഉൽബോധനത്തെ صَفْحًا പുറം തിരിച്ച് (അവഗണിച്ചു) കൊണ്ട് أَن كُنتُمْ നിങ്ങളായതിനാൽ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ അതിരുകവിഞ്ഞ ഒരു ജനത

അത് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ഒരു കൂട്ടർ അതിരുകവിഞ്ഞ നിഷേധികളാണെങ്കിൽ, വേറൊരു കൂട്ടർ അത് സ്വീകരിക്കുന്നവരും ഉണ്ടായിരിക്കും. (إن هو إلا ذكر للعالمين ولتعلمن نبأه بعد حين–ص:٨٧–٨٨ (അത് ലോകർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ഉൽബോധനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അതിന്റെ വൃത്താന്തം കുറച്ചുകാലത്തിന് ശേഷം നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും.)

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِن نَّبِيٍّ فِى ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٦﴾

﴾6﴿ പ്രവാചകരായി എത്രയോ ആളുകളെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ നാം അയച്ചിരിക്കുന്നു.

وَمَا يَأْتِيهِم مِّن نَّبِىٍّ إِلَّا كَانُوا۟ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٧﴾

﴾7﴿ ഏതൊരു പ്രവാചകനും അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതായാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പരിഹസിക്കുന്നവരാകാതിരുന്നിട്ടുമില്ല.

فَأَهْلَكْنَآ أَشَدَّ مِنْهُم بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾

(8) അങ്ങനെ, ഇവരേക്കാൾ കയ്യൂക്കിൽ ശക്തൻമാരായവരെ നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പൂർവ്വികൻമാരുടെ ഉപമകൾ (മുമ്പ്) കഴിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ ٱلْعَزِيزُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٩﴾

(9) ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചത് ആരാണ് എന്ന് നീ അവരോട് ചോദിച്ചുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവർ പറയും: സർവ്വജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയായുള്ളവൻ അവയെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്.

---

(6) وَكَمْ أَرْسَلْنَا നാം എത്ര(യോ) അയച്ചിരിക്കുന്നു مِن نَّبِيٍّ പ്രവാചകരിൽനിന്ന്
فِى ٱلْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികന്മാരിൽ (7) وَمَا يَأْتِيهِم അവർക്ക് ചെന്നിരുന്നില്ല مِّن نَّبِيٍّ ഒരു പ്രവാ
ചകനും إِلَّا كَانُوا۟ അവർ ആകാതെ بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് പരിഹസിക്കും
(8) فَأَهْلَكْنَآ അങ്ങനെ, നാം നശിപ്പിച്ചു أَشَدَّ مِنْهُم ഇവരെക്കാൾ ശക്തന്മാരെ, കഠി
നമായ بَطْشًا കയ്യൂക്കിൽ, ഊക്കുകൊണ്ട് وَمَضَىٰ കഴിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്തിരി
ക്കുന്നു مَثَلُ ٱلْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികന്മാരുടെ ഉപമ (9) وَلَئِن سَأَلْتَهُم നീ അവരോട് ചോദി
ച്ചുവെങ്കിൽ مَّنْ خَلَقَ ആർ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന് ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ ആകാശങ്ങളും
ഭൂമിയും لَيَقُولُنَّ നിശ്ചയമായും അവർ പറയും خَلَقَهُنَّ അവയെ സൃഷ്ടിച്ചു ٱلْعَزِيزُ
പ്രതാപശാലി الْعَلِيمُ സർവ്വജ്ഞനായ

ലോകസ്രഷ്ടാവും, നിയന്താവും അല്ലാഹു തന്നെയാണെന്ന് മുശ്‌രിക്കുകൾ സമ്മതിക്കും. അതേ സമയത്ത് ആരാധനയിൽ അവന് പുറമെയുള്ളവരെ അവനോട് പങ്ക് ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികൾ തൃത്വം സമ്മതിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അവർക്ക് നിത്യം കണ്ടറിയാവുന്ന ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും അവരെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു:-

ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠﴾

(10) (അതെ) നിങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയെ ഒരു തൊട്ടിൽ (അഥവാ വിരിപ്പ്) ആക്കിയവനാകുന്നു (അവൻ); നിങ്ങൾക്ക് (ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക്) വഴിചേരുവാൻവേണ്ടി അതിൽ പല മാർഗങ്ങളെയും അവൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

وَٱلَّذِى نَزَّلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا بِهِۦ بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ كَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾

﴿11﴾ ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു തോത് [ക്ലിപ്തം] അനുസരിച്ച് വെള്ളം ഇറക്കിത്തന്നവനുമാകുന്നു (അവൻ). എന്നിട്ട് അത്മൂലം നാം [അല്ലാഹു] നിർജ്ജീവമായ വല്ല രാജ്യത്തെയും പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നു. അത് പോലെ, (മരണാനന്തരം) നിങ്ങൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നതാണ്.

﴿10﴾ ٱلَّذِى യാതൊരുവനാണ് جَعَلَ لَكُمُ നിങ്ങൾക്കവൻ ആക്കി ٱلْأَرْضَ ഭൂമിയെ
مَهْدًا ഒരു തൊട്ടിൽ, വിരിപ്പ്, വിതാനം وَجَعَلَ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ ആക്കുക (ഉണ്ടാ
ക്കുക)യും ചെയ്തു فِيهَا سُبُلًا അതിൽ മാർഗങ്ങളെ, لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ നിങ്ങൾ വഴി
ചേരുവാൻ (ചെന്നെത്തുവാൻ) വേണ്ടി ﴿11﴾ وَٱلَّذِى نَزَّلَ ഇറക്കിയവനുമാണ്
مِنَ ٱلسَّمَآءِ ആകാശത്തുനിന്ന് مَآءًۢ വെള്ളം بِقَدَرٍ ഒരു തോത് (അളവ് കണക്ക്,
ക്ലിപ്തം) അനുസരിച്ച് فَأَنشَرْنَا بِهِۦ എന്നിട്ട് നാം അത് മൂലം പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചു,
ഉദ്ധരിച്ചു بَلْدَةً مَّيْتًا ചത്ത (നിർജ്ജീവമായ) രാജ്യം كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം تُخْرَجُونَ
നിങ്ങൾ പുറത്ത് കൊണ്ടുവരപ്പെടും.

എല്ലാതരം യാത്രാമാർഗങ്ങളും سُبلا (മാർഗങ്ങൾ) എന്ന വാക്കിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സൃഷ്ടികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾക്കും യോജിച്ച നിലയിൽ എന്നത്രെ بقدر (ഒരു തോതനുസരിച്ച്) എന്ന് വാക്ക് കാണിക്കുന്നത്. യാത്രാമാർഗങ്ങളെപ്പറ്റി ഓർമിപ്പിച്ചശേഷം യാത്രക്കുള്ള വാഹനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وَٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْأَزْوَٰجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلْفُلْكِ وَٱلْأَنْعَٰمِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿١٢﴾

﴿12﴾ എല്ലാ ഇണവസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ചവനുമാണ് (അവൻ). കപ്പലുകളായും, കാലിമൃഗങ്ങളായും നിങ്ങൾക്ക് സവാരി ചെയ്യാനുള്ളത് അവൻ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

لِتَسْتَوُۥا۟ عَلَىٰ ظُهُورِهِۦ ثُمَّ تَذْكُرُوا۟

﴿13﴾ നിങ്ങൾക്ക് അതിന്റെ (പുറത്തുകയറിയിരുന്നു) ശരിയാകുവാനും, പിന്നെ, അതിൻമേൽ കയറി

نِعۡمَةَ رَبِّكُمۡ إِذَا ٱسۡتَوَيۡتُمۡ عَلَيۡهِ وَتَقُولُواْ سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقۡرِنِينَ ﴿١٣﴾
وَإِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ ﴿١٤﴾

ശരിയായാൽ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾ ഓർമിക്കുവാനും വേണ്ടി; നിങ്ങൾ (ഇങ്ങനെ) പറയുവാനും; ഞങ്ങൾക്ക് ഇതിനെ കീഴ്പെടുത്തിത്തന്നവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! ഞങ്ങൾ (സ്വന്തം നിലക്ക്) ഇതിനെ ഇണക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരായിരുന്നില്ല;

﴾14﴿ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് തിരിച്ചെത്തുന്നവരുമാണ്.

﴾12﴿ وَٱلَّذِي خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചവനുമാണ് ٱلۡأَزۡوَٰجَ ഇണകളെ كُلَّهَا അവയെല്ലാം وَجَعَلَ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് ആക്കി (ഉണ്ടാക്കി)ത്തരുകയും ചെയ്തു مِّنَ ٱلۡفُلۡكِ കപ്പലുകളിൽനിന്നും وَٱلۡأَنۡعَٰمِ കാലികളിൽ നിന്നും مَا تَرۡكَبُونَ നിങ്ങൾ സവാരി ചെയ്യുന്നത് (വാഹനം) ﴾13﴿ لِتَسۡتَوُۥاْ നിങ്ങൾ കയറി ശരിപ്പെടുവാൻ, ആരോഹണം ചെയ്യാൻ عَلَىٰ ظُهُورِهِۦ അതിന്റെ പുറത്ത് ثُمَّ تَذۡكُرُواْ പിന്നെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവാനും نِعۡمَةَ رَبِّكُمۡ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹം إِذَا ٱسۡتَوَيۡتُمۡ നിങ്ങൾ കയറി ശരിപ്പെട്ടാൽ عَلَيۡهِ അതിന്മേൽ وَتَقُولُواْ നിങ്ങൾ പറയുവാനും سُبۡحَٰنَ ٱلَّذِي യാതൊരുവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ, യാതൊരുവനെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്നു سَخَّرَ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് കീഴ്പെടുത്തി (വിധേയമാക്കി)ത്തന്ന هَٰذَا ഇതിനെ وَمَا كُنَّا ഞങ്ങളാകുമായിരുന്നില്ല, ഞങ്ങളല്ല لَهُۥ ഇതിനെ مُقۡرِنِينَ ഇണക്കുന്നവർ (പാകപ്പെടുത്തുന്നവർ) ﴾14﴿ وَإِنَّآ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ إِلَىٰ رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് لَمُنقَلِبُونَ തിരിച്ചെത്തുന്നവർതന്നെയാണ്

വാഹനപ്പുറത്ത് കയറിയിരുന്നു ശരിപ്പെടുമ്പോൾ- വാഹനം ഏതായാലും ശരി- അല്ലാഹു തങ്ങൾക്ക് ചെയ്തുതന്ന അനുഗ്രഹമാണ് അതെന്നും, അവന്റെ സഹായമില്ലെങ്കിൽ അതിനെ തങ്ങളുടെ ഹിതംപോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമാറാക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ലെന്നും ഓർമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നാവുകൊണ്ട് അത് സമ്മതിച്ചു പറയുകയും അതിന് നന്ദികാണിക്കുകയും വേണം. പറയേണ്ടുന്ന വാചകം അല്ലാഹുതന്നെ നമുക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതരുന്നു: (سبحان الذي എന്ന് തുടങ്ങി لمنقلبون എന്നതുവരെ.) വാഹനത്തിൽ കയറി സവാരിചെയ്യുന്ന ഓരോരുവനും അല്ലാഹു പഠിപ്പിച്ചുതന്ന ഈ തസ്ബീഹ് ചൊല്ലേണ്ടതാകുന്നു. നബിﷺ യാത്ര പുറപ്പെട്ട് ഒട്ടകപ്പുറത്ത് കയറിയിരുന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, മൂന്ന് പ്രാവശ്യം തക്ബീർ ചൊല്ലുകയും, പിന്നീട് ആയത്തിൽകണ്ട പ്രസ്തുത വാചകങ്ങൾ ചൊല്ലുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്ന് ഇബ്നു ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (അ; മു; തി; ദാ.)

ഇതേ ഹദീഥില്‍ തന്നെ ഇപ്രകാരംകൂടി കാണാം: പിന്നീട് നബി ﷺ ഇങ്ങനെ പറയും:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي سَفَرِي هذا الْبِرَّ وَالتَّقْوى وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا السَّفَرَ وَاطْوِ لَنَا الْبَعِيدَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الأَهْلِ اللَّهُمَّ أَصْحِبْنَا فِي سَفَرِنَا وَاخْلُفْنَا فِي أَهْلِنَا

(സാരം: അല്ലാഹുവേ, എന്റെ ഈ യാത്രയില്‍ പുണ്യവും ഭയഭക്തിയും നല്‍കണമെന്നും, നീ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന പ്രവൃത്തി ചെയ്യാന്‍ സാധിപ്പിക്കണമെന്നും ഞാന്‍ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങള്‍ക്ക് നീ യാത്ര ലഘുവാക്കിത്തരുകയും, ദൂരപ്പെട്ട- ദീര്‍ഘമായ- തിനെ ചുരുക്കിത്തരുകയും വേണമേ! അല്ലാഹുവേ, യാത്രയിലെ കൂട്ടുകാരനും, കുടുംബത്തിലെ പ്രതിനിധിയും നീ തന്നെ. അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളുടെ യാത്രയില്‍ നീ ഞങ്ങളെ തുണക്കുകയും, ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തില്‍ ഞങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!) കുടുംബത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരുമ്പോള്‍ അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം പറയും:

آيِبُونَ تائِبُونَ إِنْ شاءَ اللهُ عابِدُونَ لِرَبِّنا حامِدُون

(സാരം: ഞങ്ങള്‍ മടങ്ങിവരുന്നു; അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാല്‍, പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്നവരുമാണ്. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ ആരാധിക്കുന്നവരും, സ്തുതിക്കുന്നവരുമാണ്.)

അല്ലാഹുവാണ് ലോകസ്രഷ്ടാവ് എന്ന് സമ്മതിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം മലക്കുകള്‍ അവന്റെ പെണ്‍മക്കളാണെന്ന് വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَجَعَلُوا۟ لَهُۥ مِنْ عِبَادِهِۦ جُزْءًا ۚ إِنَّ ٱلْإِنسَـٰنَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

﴾15﴿ അവന്റെ അടിയാന്‍മാരില്‍നിന്ന് അവര്‍ അവന് അംശം [മക്കള്‍] ഉണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യന്‍ വ്യക്തമായ നന്ദികെട്ടവന്‍ തന്നെ!

വിഭാഗം- 2

أَمِ ٱتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَىٰكُم بِٱلْبَنِينَ ﴿١٦﴾

﴾16﴿ അതല്ലാ- അവന്‍ സൃഷ്ടിക്കുന്നതില്‍നിന്ന് അവന്‍ പെണ്‍മക്കളെ സ്വീകരിക്കുകയും, ആണ്‍മക്കളെ നിങ്ങള്‍ക്ക് പ്രത്യേകമാ(ക്കി നിശ്ചയി)ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണോ?!

﴾15﴿ وَجَعَلُوا۟ لَهُۥ അവന് അവർ ആക്കി, ഏർപ്പെടുത്തി مِنْ عِبَادِهِۦ അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്ന് جُزْءًا അംശം, ഭാഗം إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ لَكَفُورٌ നന്ദികെട്ടവൻ തന്നെ مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷനായ, വ്യക്തമായ ﴾16﴿ أَمِ ٱتَّخَذَ അതല്ല (ഒരു പക്ഷേ) അവൻ ഉണ്ടാക്കിയോ, സ്വീകരിച്ചോ مِمَّا يَخْلُقُ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് بَنَاتٍ പെൺമക്കളെ, പുത്രിമാരെ وَأَصْفَىٰكُم നിങ്ങളെ (നിങ്ങൾക്ക്) പ്രത്യേകമാക്കുക (തിരഞ്ഞെടുക്കുക)യും ചെയ്തു(വോ) بِٱلْبَنِينَ ആൺമക്കളെക്കൊണ്ട്, പുത്രൻമാരെ

സ്വന്തം ശരീരത്തിന്റെ അംശംപോലെ- അല്ല, അംശംതന്നെ- യാണല്ലോ മക്കൾ. അത്കൊണ്ടാണ് മക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ച് അംശം (جزء) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞത് ഒരു അപരാധം: അവന്റെ സൃഷ്ടികളാകുന്ന മലക്കുകളെ അവന്റെ മക്കളാക്കിയത് മറ്റൊരപരാധം; ആ മക്കൾ പെൺമക്കളാണെന്ന ജൽപനം മൂന്നാമതൊരപരാധം. ഇവരുടെ വാദം കണ്ടാൽ തോന്നും, ആൺമക്കളെ അവർക്ക് മാത്രമാക്കി നീക്കിവെച്ചിരിക്കുകയും, പെൺമക്കളെ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയുമാണെന്ന്! അതേസമയത്ത് അവരുടെ നില എന്താണെന്ന് നോക്കുക:

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿١٧﴾

﴾17﴿ താൻ പരമകാരുണികന് യാതൊന്നിനെ തുല്യമാക്കിയോ അതിനെ [പെൺസന്താനത്തെ]പ്പറ്റി അവരിൽ ഒരാൾക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടാൽ, അവൻ കോപം നിറഞ്ഞവനായും കൊണ്ട് അവന്റെ മുഖം കറുത്തിരുണ്ടതായി ത്തീരുന്നതാണ്.

﴾17﴿ وَإِذَا بُشِّرَ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കപ്പെട്ടാൽ أَحَدُهُم അവരിൽ ഒരാൾക്ക് بِمَا ضَرَبَ അവൻ ആക്കിയ ഒന്നിനെപ്പറ്റി لِلرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണികന് مَثَلًا ഉപമ, തുല്യമായത് ظَلَّ وَجْهُهُۥ അവന്റെ മുഖം ആയിത്തീരും مُسْوَدًّا കറുത്തതായി وَهُوَ അവൻ كَظِيمٌ കോപം നിറഞ്ഞവനും (കുപിതനും) ആയിരിക്കും

അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ടെന്നും, അത് പെൺമക്കളാണെന്നും ജൽപിക്കുന്ന അവരിൽ ഒരാൾക്ക്, അവൻഅല്ലാഹുവിനുള്ളതായി ജൽപിച്ച അതേ ഇനത്തിൽപെട്ട ഒന്ന് -ഒരു പെൺകുട്ടി- ജനിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ആരെങ്കിലും വിവരം അറിയിക്കുകയേവേണ്ടൂ, അപ്പോഴേക്കും അവൻ കുപിതനാകും. അവന്റെ മുഖം കറുത്തിരുളുകയും ചെയ്യും. പെൺമക്കൾ ജനിച്ചാലുടനെ ജീവനോടെ അവർ

കുഴിച്ചുമൂടിയിരുന്നതും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ക്വുര്‍ആനില്‍ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സന്താനങ്ങള്‍ മാതാപിതാക്കളുടെ വര്‍ഗത്തില്‍പെട്ടവരായിരിക്കണമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് പരമകാരുണികന് (അല്ലാഹുവിന്) തുല്യമാക്കിയത് എന്ന് മക്കളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:

أَوَمَن يُنَشَّؤُاْ فِي ٱلْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي ٱلْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ ആഭരണാലങ്കാരത്തിലായി വളര്‍ത്തപ്പെടുന്ന ഒരാളെയാണോ, അയാളാകട്ടെ, വാഗ്വാദത്തില്‍ (ന്യായം) വ്യക്തമാക്കാ(ന്‍ കഴിയാ)ത്ത ആളുമാകുന്നു?! [ഇങ്ങനെയുള്ളവരെയാണോ നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളാണെന്ന് വാദിക്കുന്നത്?!]

﴾18﴿ أَوَمَن യാതൊരുവനോ (ഒരാളോ) يُنَشَّؤُاْ വളര്‍ത്തപ്പെടുന്ന فِي ٱلْحِلْيَةِ ആഭരണത്തില്‍, അലങ്കാരത്തിലായി وَهُوَ അവനാകട്ടെ فِي ٱلْخِصَامِ വിവാദത്തില്‍, വാഗ്വാദത്തില്‍ غَيْرُ مُبِينٍ വ്യക്തമാക്കാത്തവനുമാണ്

അല്ലാഹുവിന് പെണ്‍മക്കളുണ്ടെന്ന വാദത്തിലടങ്ങിയ മറ്റൊരു തെറ്റ് ആശ്ചര്യപൂര്‍വ്വം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. പെണ്‍മക്കളെ ചെറുപ്പംമുതല്‍ക്കേ വളര്‍ത്തുന്നത് ആഭരണാദി അലങ്കാരങ്ങള്‍ അണിയിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ. വലുപ്പത്തിലും അത് തുടരുന്നു. ഇത് അവരുടെ പ്രകൃത്യാ ഉള്ള എന്തോ ഒരു പോരായ്മ നികത്തുവാനാണ്. നേരെമറിച്ച് ആണ്‍സന്താനങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യത്തിനോ മറ്റോ ഇത്യാദി മാറ്റുകൂട്ടലൊന്നും ആവശ്യമായി വരുന്നില്ല. ഒരു കവി പാടുന്നു:

وما الحلي الازينة من نقيصة 0 يتمم من حسن اذا الحسن قصرا

واما اذا كان الجمال موفرا 0 كحسنك لم يحتج إلى ان يزورا

'ആഭരണങ്ങള്‍, ഒരു പോരായ്മ നിമിത്തം ഉണ്ടാക്കുന്ന അലങ്കാരമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഭംഗി കുറവായിരിക്കുമ്പോള്‍ അത് ഭംഗി പൂര്‍ത്തിയാക്കുന്നു. എന്നാല്‍, തങ്ങളെപ്പോലെ, പരിപൂര്‍ണമായ സൗന്ദര്യമാണുള്ളതെങ്കില്‍, അത് കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്ന് സാരം'.

അത്പോലെത്തന്നെ, വല്ല കാര്യത്തിലും ന്യായവാദം നടത്തുമ്പോള്‍, പുരുഷന്‍മാരെപ്പോലെ കാര്യങ്ങള്‍ സമര്‍ത്ഥിക്കുവാനും, ന്യായം അവതരിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള കഴിവും സ്ത്രീകള്‍ക്കില്ല. ഇത് അവരുടെ ബുദ്ധിപരമായ പോരായ്മയും കാണിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന് മക്കളുണ്ടെന്ന് കെട്ടിപ്പറയുകയും, അതോടുകൂടി തങ്ങള്‍ക്കിഷ്ടപ്പെട്ട ഉയര്‍ന്ന വിഭാഗത്തെ- ആണ്‍മക്കളെ-

തങ്ങൾക്കും, തങ്ങൾ വെറുത്തുകളഞ്ഞ ആ താണ വിഭാഗത്തെ- പെൺമക്കളെ- അല്ലാഹുവിനും നിശ്ചയിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്യുന്നത്. കള്ളം പറയുന്നതിലും വേണ്ടേ ഒരു അതിര്?! സൂ: നജ്മിൽ ഇവരോട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: ألكم الذكر وله الأنثى تلك إذا قسمة ضيزى – النجم. (നിങ്ങൾക്ക് ആണും അവന് പെണ്ണുമാണോ? അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അത് അക്രമപരമായ ഒരു ഓഹരിയാണ്.) ചില ദേവീദേവൻമാരെ ആരാധിക്കുകയും, അവരെ ദൈവപുത്രികളും പുത്രൻമാരുമായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആൾക്കാരെ ഇന്നും കാണാം. ഈ ആക്ഷേപങ്ങളെല്ലാം അവരെയും ബാധിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. അതിനീചവും ഭീമവുമായ ഈ ആരോപണത്തിലടങ്ങിയ വേറെ ഒരു തെറ്റും കൂടി അടുത്ത വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു എടുത്ത് കാട്ടുന്നു:-

وَجَعَلُوا۟ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةَ ٱلَّذِينَ هُمْ عِبَـٰدُ ٱلرَّحْمَـٰنِ إِنَـٰثًا ۚ أَشَهِدُوا۟ خَلْقَهُمْ ۚ سَتُكْتَبُ شَهَـٰدَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ പരമകാരുണികന്റെ അടിയാൻമാരാകുന്ന മലക്കുകളെ അവർ സ്ത്രീകളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു! അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതിന് ഇവർ (അവിടെ ഹാജരായി) സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരുന്നുവോ?! അവരുടെ (ആ) സാക്ഷ്യം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും, അവർ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും, ചെയ്തേക്കുന്നതാണ്.

﴾19﴿ وَجَعَلُوا۟ അവർ ആക്കുകയും ചെയ്തു ٱلْمَلَـٰٓئِكَةَ ٱلَّذِينَ യാതൊരു മലക്കുകളെ هُمْ അവർ عِبَـٰدُ ٱلرَّحْمَـٰنِ പരമകാരുണികന്റെ അടിയാൻമാരാണ് إِنَـٰثًا സ്ത്രീകൾ أَشَهِدُوا۟ അവർ ഹാജരായോ, സാക്ഷ്യം വഹിച്ചോ, കണ്ടോ خَلْقَهُمْ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചത് سَتُكْتَبُ (വഴിയെ) എഴുതപ്പെടും, രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടേക്കും شَهَـٰدَتُهُمْ അവരുടെ സാക്ഷ്യം وَيُسْـَٔلُونَ അവരോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കളാണെന്ന് പറയുവാൻ ഇവർക്കെന്താണ് തെളിവ്? അല്ലാഹു അവരെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ ഇവർ അവിടെ ഹാജരുണ്ടായിരിക്കുകയും, അവരെ സ്ത്രീകളാക്കി സൃഷ്ടിച്ചത് കാണുകയും ചെയ്തിരുന്നുവോ? ഇല്ല. (മലക്കുകളെ സ്ത്രീപുരുഷ വ്യത്യാസമില്ലാതെയാണ് അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്.) ഇവരുടെ ഇത്തരം പ്രസ്താവനകളെല്ലാം അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുകയും, അതിനെപ്പറ്റി അവരോട് ചോദ്യം ചെയ്തു നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല എന്ന് സാരം. മലക്കുകളുടെ പേരിൽ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി അവയെ ആരാധിക്കുന്നവരാണ് ഈ മുശ്രിക്കുകൾ. അവർ അതിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടി സമർപ്പിക്കാറുള്ള ഒരു ന്യായവാദത്തെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്തവചനം.

وَقَالُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱلرَّحْمَـٰنُ مَا عَبَدْنَـٰهُم ۗ مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٠﴾

﴿20﴾ അവര്‍ പറയുന്നു: പരമകാരുണികന്‍ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍, ഞങ്ങള്‍ അവരെ [മലക്കുകളെ] ആരാധിക്കുമായിരുന്നില്ല എന്ന്. അതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരറിവും അവര്‍ക്കില്ല; അവര്‍ മതിപ്പിട്ട് (ഊഹിച്ച്) പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ല.

أَمْ ءَاتَيْنَـٰهُمْ كِتَـٰبًا مِّن قَبْلِهِۦ فَهُم بِهِۦ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢١﴾

﴿21﴾ അതല്ലാ- അവര്‍ക്ക് ഇതിന് മുമ്പായി വല്ല വേദഗ്രന്ഥവും നാം കൊടുത്തിട്ട് അവരതിനെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നവരാണോ?!

بَلْ قَالُوٓا۟ إِنَّا وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَـٰرِهِم مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾

﴿22﴾ (അതൊന്നുമല്ല) പക്ഷേ, അവര്‍ പറയുന്നു: ഞങ്ങള്‍ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഒരു മാര്‍ഗത്തിലായി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങള്‍ അവരുടെ കാല്‍പാടുകളിലൂടെ (ചരിച്ചുകൊണ്ട്) സന്‍മാര്‍ഗം പ്രാപിച്ചവരുമാണ്.

﴿20﴾ وَقَالُوا۟ അവര്‍ പറയുകയും ചെയ്തു لَوْ شَآءَ ٱلرَّحْمَـٰنُ പരമകാരുണികന്‍ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കില്‍ مَا عَبَدْنَـٰهُم ഞങ്ങളവരെ ആരാധിക്കയില്ലായിരുന്നു مَّا لَهُم അവര്‍ക്കില്ല بِذَٰلِكَ അതിനെപ്പറ്റി مِنْ عِلْمٍ ഒരറിവും إِنْ هُمْ അവരല്ല إِلَّا يَخْرُصُونَ മതിപ്പിടുക (ഊഹിച്ചു പറയുക) യല്ലാതെ **﴿21﴾** أَمْ ءَاتَيْنَـٰهُمْ അതല്ല അവര്‍ക്ക് നാം നല്‍കിയിരിക്കുന്നോ كِتَـٰبًا വല്ല ഗ്രന്ഥവും مِّن قَبْلِهِۦ ഇതിന് മുമ്പായി فَهُم بِهِۦ എന്നിട്ട് അവര്‍ അതിനെ مُسْتَمْسِكُونَ മുറുകെ പിടിക്കുന്ന (പിടിച്ചുനില്‍ക്കുന്ന)വരാണ് **﴿22﴾** بَلْ قَالُوٓا۟ പക്ഷേ (എങ്കിലും) അവര്‍ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു إِنَّا وَجَدْنَآ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങള്‍ കണ്ടെത്തി ءَابَآءَنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ عَلَىٰٓ أُمَّةٍ ഒരു സമുദായത്തിലായി, ഒരു മാര്‍ഗത്തിലായി وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَـٰرِهِم ഞങ്ങള്‍ അവരുടെ കാല്പാടുകളിലൂടെ, അവശിഷ്ടങ്ങളിലായി مُّهْتَدُونَ സന്‍മാര്‍ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരാണ്, നേര്‍മാര്‍ഗികളാണ്

തങ്ങളുടെ ശിര്‍ക്കിനെ ന്യായീകരിക്കുവാന്‍ പര്യാപ്തമായ തെളിവുകളില്ലാതെ ഉത്തരം മുട്ടിയ ആ മുശ്‌രിക്കുകള്‍ എടുത്ത ഒരു അടവാണിത്. അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയെയും, ഉദ്ദേശ്യത്തെയും ശരണം പ്രാപിച്ച് കുറ്റത്തില്‍നിന്ന് ഒഴി

ഞ്ഞുമാറുക. മലക്കുകളെ ആരാധിക്കുന്നത് അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ട കാര്യമാണ്, അതുകൊണ്ടാണ് തങ്ങളെ അവൻ അതിൽനിന്ന് മുടക്കം ചെയ്യാതിരുന്നത്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കാതെ ഒരു കാര്യവും സംഭവിക്കുകയില്ലല്ലോ ഇതാണവരുടെ വാദം. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, തങ്ങൾ മലക്കുകളെ ആരാധിക്കുന്നത് അല്ലാഹു അതിന് ഉദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ടാണ്, അപ്പോൾ അതവൻ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന കാര്യവുമാണ് എന്നർത്ഥം.

വാസ്തവത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യം മൂടിവെക്കാനുള്ള ഒരു ഉപായം മാത്രമാണിത്. ലോകത്ത് നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ചാണെന്നത് വാസ്തവമാണ്. പക്ഷേ, സന്മാർഗവും ദുർമാർഗവും സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള കഴിവും, അതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും കൂടി മനുഷ്യന് അവൻ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇതും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതാണ്. മനുഷ്യൻ നന്മയും തിന്മയും സ്വീകരിക്കാവുന്ന സൃഷ്ടിയായിത്തീർന്നതും അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ചുതന്നെ. അതോടുകൂടി, സന്മാർഗം തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നും ദുർമാർഗം സ്വീകരിക്കരുതെന്നും അവൻ മനുഷ്യനെ ശാസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്ന സന്മാർഗം ഇന്നതാണെന്നും, അവൻ വെറുക്കുന്ന ദുർമാർഗം ഇന്നതാണെന്നും അവൻ വിവരിച്ച് കൊടുത്തിട്ടുമുണ്ട്. ഇതെല്ലാം അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ചാണല്ലോ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ, മനുഷ്യനിൽനിന്ന് ഉണ്ടായേക്കുന്ന എല്ലാ നല്ല കാര്യവും, എല്ലാ ചീത്ത കാര്യവും- രണ്ടും ഉദ്ദേശ്യത്തിന് വിപരീതമായും സംഭവിക്കേണ്ടതായി വരുമല്ലോ. അതേ സമയത്ത് നല്ല കാര്യം മാത്രമേ അവന്റെ അടുക്കൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടതായിരിക്കയുള്ളൂ. ചീത്തകാര്യം വെറുക്കപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ചാണ് എല്ലാ കാര്യവും സംഭവിക്കുന്നതെന്നുവെച്ച് അവയെല്ലാം അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന കാര്യമാണെന്ന് ധരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല.

മുശ്രിക്കുകളുടെ ഈ ന്യായത്തെ രണ്ടുമൂന്ന് പ്രകാരത്തിൽ അല്ലാഹു ഖണ്ഡിക്കുന്നു.

1) അത് ശരിയാണെന്ന്- തങ്ങളുടെ ആരാധന അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതായിരിക്കെ അതവന്റെ അടുക്കൽ സ്വീകാര്യവുമാണ് എന്ന് -ഉറപ്പിക്കത്തക്കയാതൊരു അറിവും അവരുടെ പക്കലില്ല. അവർ വെറും ഊഹത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മതിപ്പിട്ടു പറയുകയാണ്.

2) മുൻകഴിഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും ഒരു ദൈവികഗ്രന്ഥം ആ ആരാധനയെ അനുകൂലിക്കുന്നതായി ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവരുടെ വാദം ന്യായീകരിക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥവും തൗഹീദ് മാത്രമേ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

3) ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കൾ ബഹുദൈവാരാ

ധന ചെയ്യുന്നതായി അവർ കണ്ടു. അതനുസരിച്ച് തങ്ങളും അവരെ അനുഗമിച്ചും അനുകരിച്ചും പോന്നിരിക്കയാണെന്ന് ഇവർ തുറന്ന് പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതാണ്. ഇവരുടെ ശിർക്കിന് യാഥാർത്ഥ കാരണം ഇതായിരിക്കെ, മറ്റുള്ള ന്യായങ്ങളെല്ലാം കേവലം ജൽപനങ്ങൾ മാത്രമാണ്.

ما لهم بذلك من علم (അവർക്ക് അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു അറിവുമില്ല) എന്ന വാക്കിന്റെ താൽപര്യം ഇപ്രകാരവും ആയിരിക്കുന്നതാണ്; തങ്ങൾ മലക്കുകളെ ആരാധിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമാണ് അത് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതാണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞത്. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞശേഷം, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല അവർ ആരാധന നടത്തിയിരിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ടാണ് തങ്ങളത് ചെയ്തതെന്ന് പറയുവാൻ ഇവർക്ക് ന്യായമില്ല. തങ്ങൾ സ്വന്തം നിലക്ക് ചെയ്ത ആ തെറ്റിനെ മൂടിവെക്കുവാനുള്ള ഒരു ന്യായം മാത്രമാണത്.

മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് പങ്കില്ലെന്ന് വാദിക്കുകയും, ദൈവവിധിയെ (القضاء والقدر) നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കക്ഷി (القدرية والمعتزلة)കളും, അവരെ അനുകരിക്കുന്ന ചില യുക്തിവാദക്കാരും ഈ 20-ാം വചനവും, ഈ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സൂ: അൻആമിലെ 148 -ാം വചനവും, സൂ: നഹ്‌ലിലെ 35 -ാം വചനവും തങ്ങൾക്ക് തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ട്. തങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായ രൂപത്തിൽ ഇവയെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതോടൊപ്പം, ക്വുർആനിലെ നിരവധി ആയത്തുകളുടെ വ്യക്തമായ അർത്ഥങ്ങൾ അതിനുവേണ്ടി, മാറ്റിമറിക്കുകയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയും ഇവരുടെ പതിവാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ഹദീദിന്റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വിശദമായി വിവരിക്കുന്നതാണ്. إن شاء الله അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതിനെ സ്പർശിക്കുന്നില്ല.

وَكَذَٰلِكَ مَآ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِى قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَآ إِنَّا وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

23 (നബിയേ) അപ്രകാരം തന്നെ, നിന്റെ മുമ്പ് ഒരു രാജ്യത്തിലും, ഒരു താക്കീതുകാരനെ [പ്രവാചകനെ] നാം അയച്ചിട്ട് അതിലെ സുഖലോലുപൻമാർ പറയാതെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല;) നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഒരു മാർഗത്തിലായി ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ അവരുടെ കാൽപാടുകളിലൂടെ പിൻതുടരുന്നവരാണ് എന്ന്.

۞ قَـٰلَ أَوَلَوْ جِئْتُكُم بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدتُّمْ عَلَيْهِ ءَابَآءَكُمْ ۖ قَالُوٓا۟ إِنَّا بِمَآ أُرْسِلْتُم بِهِۦ كَـٰفِرُونَ ﴿٢٤﴾

《24》 അദ്ദേഹം [താക്കീതുകാരൻ] പറയും: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഏതൊന്നിലായി കണ്ടെത്തിയോ അതിനെക്കാൾ മാർഗദർശകമായതിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ? [എന്നാലും നിങ്ങൾ അവരെത്തന്നെ പിൻതുടരുമോ?]അവർ പറയും: നിങ്ങൾ ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചവരാണ്.

فَٱنتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَـٰقِبَةُ ٱلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٥﴾

《25》 അങ്ങനെ, നാം അവരോട് (പ്രതികാര) ശിക്ഷാനടപടിയെടുത്തു. അപ്പോൾ നോക്കുക: (ആ) വ്യാജമാക്കിയവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങനെയായാണുണ്ടായതെന്ന്!

《23》 وَكَذَٰلِكَ അതുപോലെ مَآ أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടില്ല مِن قَبْلِكَ നിന്റെ മുമ്പ് فِى قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യത്തിലും, നാട്ടിലും مِّن نَّذِيرٍ ഒരു താക്കീതുകാരനെയും إِلَّا قَالَ പറയാതെ مُتْرَفُوهَآ അതിലെ സുഖിയൻമാർ, സുഖലോലുപൻമാർ إِنَّا وَجَدْنَآ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു ءَابَآءَنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ عَلَىٰٓ أُمَّةٍ ഒരു മാർഗത്തിലായി وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَـٰرِهِم ഞങ്ങൾ അവരുടെ കാല്പാടുകളിലൂടെ مُّقْتَدُونَ തുടരുന്നവരാണ് 《24》 قَـٰلَ അദ്ദേഹം പറയും أَوَلَوْ جِئْتُكُم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലുമോ بِأَهْدَىٰ കൂടുതൽ മാർഗദർശകമായതുകൊണ്ട് (നല്ല വഴിയുമായി) مِمَّا وَجَدتُّمْ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതിനെക്കാൾ عَلَيْهِ അതിന്റെ മേൽ ءَابَآءَكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ قَالُوٓا۟ അവർ പറയും إِنَّا بِمَآ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ യാതൊന്നിൽ أُرْسِلْتُم بِهِۦ നിങ്ങൾ അതുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു كَـٰفِرُونَ അവിശ്വസിച്ചവരാണ് 《25》 فَٱنتَقَمْنَا അങ്ങനെ നാം പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടി എടുത്തു مِنْهُمْ അവരോട്, അവരിൽ നിന്ന് فَٱنظُرْ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നോക്കുക كَيْفَ كَانَ എങ്ങനെ ആയെന്ന് عَـٰقِبَةُ പര്യവസാനം, കലാശം ٱلْمُكَذِّبِينَ കളവാക്കുന്ന (വ്യാജമാക്കുന്ന)വരുടെ

പൂർവ്വപിതാക്കളെ അനുകരിച്ച് വഴിപിഴച്ചുപോകലും, ശിർക്ക് തുടങ്ങിയ ദുർമാർഗങ്ങളെ ആ അനുകരണത്തിന്റെ പേരിൽ ന്യായീകരിക്കലും അറബി മുശ്‌രിക്കുകളുടെ മാത്രം സ്വഭാവമല്ലെന്നും, അത് മുൻസമുദായങ്ങളുടെയും പതിവായിരുന്നുവെന്നും, പ്രസ്തുത ന്യായീകരണത്തിൽപോലും ഇവർ അവരെ അനുകരിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഈ മഹാവ്യാധി വളരെ കാലമായി മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിലും പടർന്നു പിടിച്ചിരിക്കയാണ്. മുസ്‌ലിംകൾ വിഗ്രഹാരാധന നടത്താറില്ലെന്ന് സമ്മതിക്കാം. എങ്കിലും ശിർക്ക് പരമായ എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ- അവർക്ക് മുഖഛായ നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ടുതന്നെ- സമുദായത്തിൽ നിലനിന്നുവരുന്നത് ഈ അനുകരണം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. സമുദായത്തിലെ പ്രമാണികളും നേതാക്കളുമാകുന്ന സുഖലോലുപൻമാരാണ് ഇതിൽ മുമ്പൻമാരെന്നതും അനിഷേധ്യമത്രെ. 23 ഉം 24 ഉം വചനങ്ങളിൽ മുശ്‌രിക്കുകളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികൾ അക്ഷരം പ്രതി ഇന്ന് നമ്മെക്കുറിച്ചും പറയുനുള്ളത് തന്നെയാണ്. ഇതിന്റെ ഭവിഷ്യത്ത് എന്തായിരിക്കുമെന്ന് 25 -ാം വചനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

വിഭാഗം -3

وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِۦٓ إِنَّنِى بَرَآءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٦﴾

﴾26﴿ ഇബ്റാഹീം, തന്റെ പിതാവിനോടും ജനങ്ങളോടും പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചു വരുന്നവയിൽനിന്നും ഒഴിവായവനാണ്;

إِلَّا ٱلَّذِى فَطَرَنِى فَإِنَّهُۥ سَيَهْدِينِ ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ -എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ ഒഴികെ. കാരണം, അവൻ എനിക്ക് മാർഗദർശനം നൽകിയേക്കുന്നതാണ്.

وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً فِى عَقِبِهِۦ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ അത് [ആ വാക്യം] അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളിൽ അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു വാക്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ (അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക്) മടങ്ങിയേക്കാമല്ലോ.

﴾26﴿ وَإِذْ قَالَ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം إِبْرَٰهِيمُ ഇബ്റാഹീം لِأَبِيهِ തന്റെ പിതാവിനോട് وَقَوْمِهِۦ തന്റെ ജനതയോടും إِنَّنِى നിശ്ചയമായും ഞാൻ بَرَآءٌ ഒഴിവായവനാണ്

مِّمَّا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിൽനിന്ന് ﴾27﴿ إِلَّا ٱلَّذِى യാതൊരുവനൊഴികെ فَطَرَنِى എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ فَإِنَّهُۥ എന്നാൽ (കാരണം) അവൻ سَيَهْدِينِ(വഴിയെ) എന്നെ നേർമാർഗത്തിലാക്കും, മാർഗദർശനം നൽകിയേക്കും ﴾28﴿ وَجَعَلَهَا അതിനെ ആക്കുകയും ചെയ്തു كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു വാക്യം فِى عَقِبِهِۦ തന്റെ പിൻഗാമികളിൽ, പിൻതുടർച്ചക്കാരിൽ لَعَلَّهُمْ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി يَرْجِعُونَ മടങ്ങുക

ഏകസ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനെമാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്ന തൗഹീദിന്റെ മുദ്രാവാക്യം അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനപരമ്പരയിലും നിലനിന്നുപോന്നു. ഇബ്റാഹീം നബി (അ) തന്റെ മക്കളോടും പൗത്രനായ യഅ്ക്വൂബ് നബി (അ) തന്റെ മക്കളോടും ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഒസ്യത്ത് ചെയ്തിട്ടുള്ളതായും, തങ്ങളുടെ പിതാക്കളായ ഇബ്റാഹീം, ഇസ്മാഈൽ, ഇസ്ഹാക്വ് (അ) എന്നിവർ സ്വീകരിച്ചുവന്ന ആ തൗഹീദിനെ തങ്ങൾ നിലനിറുത്തുമെന്ന് യഅ്ക്വൂബ് (അ)ന്റെ മക്കൾ, അദ്ദേഹത്തോട് ഏറ്റു സമ്മതിച്ചതായും സൂ: അൽബകഃറഃ (132, 133)യിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് യഅ്ക്വൂബ് (അ)ന്റെ സന്തതികളാകുന്ന വേദക്കാർ മുഖേന അത് ലോകത്ത് നിലനിന്നുംപോന്നു. അനന്തരം, നബി ﷺയുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടി ഇസ്മാഈൽ സന്തതികളായ അറബികൾ ആ മുദ്രാവാക്യത്തിന്റെ കൊടിവാഹകരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

جعلها كلمة باقية (അതിനെ അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു വാക്യമാക്കി) എന്നതിലുള്ള ക്രിയയുടെ കർത്താവ് ഇബ്റാഹീം (അ) ആണെന്നും, അല്ലാഹു ആണെന്നും വരാം. അല്ലാഹുവാണെന്ന് വെക്കുമ്പോൾ جعل എന്നതിന് അവൻ ആക്കി എന്നും, ഇബ്റാഹീം (അ) ആണെന്നുവെക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ആക്കി എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കാം. രണ്ടായിരുന്നാലും ആശയം ഒന്നുതന്നെ.

بَلْ مَتَّعْتُ هَٰٓؤُلَآءِ وَءَابَآءَهُمْ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ എങ്കിലും, ഇക്കൂട്ടർക്കും, ഇവരുടെ പിതാക്കൾക്കും ഞാൻ സുഖഭോഗം നൽകി; അങ്ങനെ, അവർക്ക് യഥാർത്ഥവും സ്പഷ്ടവുമായ (അഥവാ സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന) ഒരു റസൂലും വന്നു.

وَلَمَّا جَآءَهُمُ ٱلْحَقُّ قَالُوا۟ هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿٣٠﴾

﴾30﴿ അവർക്ക് യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോഴാകട്ടെ, അവർ പറഞ്ഞു: ഇതൊരു ജാലമാണ്; ഞങ്ങൾ ഇതിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് എന്ന്!

وَءَابَآءَهُمْ അവരുടെ പിതാക്കൾക്കും حَتَّىٰ جَآءَهُمُ അവർക്ക് വരുവോളം, അങ്ങനെ അവർക്ക് വന്നു ٱلْحَقُّ യഥാർത്ഥം وَرَسُولٌ ഒരു റസൂലും (ദൈവദൂതനും) مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷനായ, സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന 《30》 وَلَمَّا جَآءَهُمُ അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ ٱلْحَقُّ യഥാർത്ഥം قَالُوا۟ അവർ പറഞ്ഞു هَـٰذَا سِحْرٌ ഇത് ജാലമാണ് وَإِنَّا بِهِۦ ഞങ്ങൾ അതിൽ كَـٰفِرُونَ അവിശ്വാസികളാണ്

《29》 بَلْ എങ്കിലും مَتَّعْتُ ഞാൻ സുഖഭോഗം നൽകി هَـٰٓؤُلَآءِ ഇക്കൂട്ടർക്ക്

വളരെക്കാലത്തോളം, ധനം, നേതൃത്വം, സ്വാധീനം മുതലായവ നൽകി ഇവരെയും ഇവരുടെ പൂർവ്വികൻമാരെയും അല്ലാഹു സുഖജീവിതം അനുഭവിക്കുവാൻ വിട്ടു. അവരുടെ ദുർമാർഗത്തിന്റെയും, ശിർക്കിന്റെയും പേരിൽ അല്ലാഹു നടപടി എടുത്തില്ല. ഒടുക്കം യഥാർത്ഥം തുറന്നുകാട്ടുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും (ക്വുർആനും) സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകൾ സഹിതം റസൂലിനെയും അയച്ചുകൊടുത്തു. ഈ അനുഗ്രഹത്തിന് നന്ദികാണിക്കുന്നതിന്പകരം, അത് ജാലമാണെന്ന് പറഞ്ഞുതള്ളുകയും നിഷേധിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്.

وَقَالُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ ٱلْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٣١﴾

《31》 അവർ (ഇങ്ങനെയും) പറഞ്ഞു: ഈ ക്വുർആൻ (ഈ) രണ്ട് രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള മഹാനായ ഒരു പുരുഷന്റെ മേൽ ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ?!

《31》 وَقَالُوا۟ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു لَوْلَا نُزِّلَ എന്തുകൊണ്ട് ഇറക്കപ്പെട്ടില്ല, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ هَـٰذَا ٱلْقُرْءَانُ ഈ ക്വുർആൻ عَلَىٰ رَجُلٍ ഒരു പുരുഷന്റെ (മനുഷ്യന്റെ) മേൽ مِّنَ ٱلْقَرْيَتَيْنِ രണ്ട് രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള عَظِيمٍ മഹാനായ

രണ്ട് രാജ്യങ്ങൾ എന്ന് പറഞ്ഞത് മക്കഃയും, ത്വാഇഫുമാകുന്നു. മക്കഃയിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ട് നാല്പത് നാഴികയോളം കിഴക്കുഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും, വളരെ ഫലഭൂയിഷ്ടവുമായ ഒരു രാജ്യമാണ് ത്വാഇഫ്. മിക്ക കാർഷികോല്പന്നങ്ങളും കൃഷിരഹിതമായ മക്കാനിവാസികൾക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ആ രാജ്യമത്രെ. ക്വുർആൻ മഹത്തായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണെങ്കിൽ, ഈ രണ്ടിലൊരു രാജ്യത്ത് തലയെടുപ്പുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹാന്റെമേലല്ലേ അത് അവതരിപ്പിക്കേണ്ടത്?! കേവലം ഒരു അനാഥബാലനായി വളർന്ന ഈ സാധുവായ മുഹമ്മദിന്റെ മേൽ അവതരിച്ചത് എന്ത്കൊണ്ടാണ്?! എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ഇതിന് അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടി ഇതാണ്:-

أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۚ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُم مَّعِيشَتَهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُخْرِيًّا ۗ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٣٢﴾

﴿32﴾ (നബിയേ) അവരാണോ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കാരുണ്യം ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്?! ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവരുടെ ജീവിത മാർഗം അവർക്കിടയിൽ നാം തന്നെ ഭാഗിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

അവരിൽ ചിലരെ ചിലർക്ക് മീതെ നാം പല പടികൾ ഉയർത്തി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, അവരിൽ ചിലർ ചിലരെ കീഴ്പ്പെട്ട വരാക്കി വെക്കുവാൻ വേണ്ടി. [അതിന് വേണ്ടിയാണത്.] നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കാരുണ്യം അവർ ശേഖരി ച്ചുവരുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമമാകുന്നു.

﴿32﴾ أَهُمْ അവരോ يَقْسِمُونَ ഭാഗിക്കുന്നു, ഓഹരി ചെയ്യുന്നത് رَحْمَتَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കാരുണ്യം نَحْنُ قَسَمْنَا നാം തന്നെ ഓഹരി ചെയ്തിരിക്കുന്നു بَيْنَهُم അവർക്കിടയിൽ مَّعِيشَتَهُمْ അവരുടെ ജീവിതമാർഗം فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ഐഹികജീവിതത്തിൽ وَرَفَعْنَا നാം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു بَعْضَهُمْ അവരിൽ ചിലരെ فَوْقَ بَعْضٍ ചിലരുടെ മീതെ دَرَجَٰتٍ പല പദവികൾ, പടികൾ لِّيَتَّخِذَ ആക്കുവാൻ വേണ്ടി بَعْضُهُم അവരിൽ ചിലർ بَعْضًا ചിലരെ سُخْرِيًّا കീഴ്പ്പെടുത്തപ്പെട്ട(വർ), വിധേയമായവർ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കാരുണ്യം خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, നല്ലതാണ് مِّمَّا يَجْمَعُونَ അവർ ശേഖരിച്ചുവരുന്നതിനെക്കാൾ

ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് പ്രധാനപ്പെട്ട പല സംഗതികളും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

1) കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച അവിശ്വാസികളുടെ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയാണിത്. മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു: നുബുവ്വത്തുംരിസാലത്തും(പ്രവാചകത്വവും, ദിവ്യദൗത്യവും) അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു മാത്രം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വിഹിതിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്- വ്യക്തികൾക്കാകട്ടെ, സമുദായത്തിനാകട്ടെ- അവൻ മാത്രമാകുന്നു. അതിൽ മുൻഗണന നൽകേണ്ടതും, ഏറ്റക്കുറവ് വരുത്തേണ്ടതും ആർക്കെല്ലാമാണ്, എങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് എന്നൊക്കെ കണക്കാക്കുന്നതും അവൻതന്നെ. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ,

മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനം മൂലം സിദ്ധിക്കുന്ന ജീവിതമാർഗങ്ങൾപോലും വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹു നൽകുന്ന അനുഗ്രഹമത്രെ. പരക്കെ എല്ലാവർക്കും സിദ്ധിക്കുന്ന അനുഗ്രഹം പോലും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ തോതിലാണ് അവൻ വിഹിതിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹത്തിനോ, പ്രയത്നത്തിനോ, സാമർത്ഥ്യത്തിനോ ഒന്നുംതന്നെ പങ്കില്ലാത്ത ആ അനുഗ്രഹം- പ്രവാചകത്വവും ദൗത്യവും- ഇവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് നൽകാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ആക്ഷേപിക്കുവാൻ ഇവർ ആരാണ്? ഇവരാണോ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ ഓഹരി ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നവർ?! (اهم يقسمون رحمة ربك)

2) മനുഷ്യരുടെ ജീവിതമാർഗങ്ങൾ അവരവർക്ക് വിഹിതിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്- ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യൻ വളരെ കുറവായിരുന്ന മുൻകാലങ്ങളിലും, ജനപ്പെരുപ്പംകൊണ്ട് മനുഷ്യസമുദായം പട്ടിണി കിടന്ന് ചാവേണ്ടിവരുമെന്ന് അവിശ്വാസികളും അല്പവിശ്വാസികളും ഭയപ്പെട്ട് അസ്വസ്ഥരായിത്തീർന്നേക്കുന്ന പിൽക്കാലങ്ങളിലും തന്നെ- യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവാണ്. മനുഷ്യൻ അതിനുവേണ്ടി അന്വേഷണം നടത്തുന്നു, പ്രയത്നിക്കുന്നു. അവനാൽ കഴിയുന്ന സാമർത്ഥ്യങ്ങളെല്ലാം പ്രയോഗിക്കുന്നു. അത് ആവശ്യമാണ്താനും. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ട് മാത്രം കാര്യം അവസാനിക്കുന്നില്ലെന്ന് കാണാം. കാരണം, ഓരോരുവനും ലഭിക്കുന്നതിന്റെ അളവ് അവന്റെ ആഗ്രഹത്തിന്റെയോ, പ്രവർത്തനത്തിന്റെയോ, സാമർത്ഥ്യത്തിന്റെയോ തോതനുസരിച്ചല്ല. അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്ന തോതനുസരിച്ച് മാത്രമായിരിക്കും. ബുദ്ധിയിലും, സാമർത്ഥ്യത്തിലും വളരെ പിന്നോക്കമുള്ള ചിലർക്ക് സമ്പൽസമൃദ്ധിയും, വമ്പിച്ച സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതും, വലിയ ബുദ്ധിമതികളും അതിസമർത്ഥരുമായ ചിലർക്ക് ശുഷ്കിച്ച ജീവിതമാർഗം മാത്രം ലഭിക്കുന്നതും, ഒരേ കണക്കിന് മുതൽമുടക്കം, ഒരേതരത്തിൽ പ്രവർത്തനവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ആസൂത്രിതമായി നടത്തിയാൽപോലും രണ്ടുപേരുടെ അദ്ധ്വാനഫലങ്ങൾ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമായിത്തീരുന്നതുമെല്ലാം ഇത്കൊണ്ടാകുന്നു. അതെ, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഐഹികജീവിതത്തിലെ ജീവിതമാർഗങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് അല്ലാഹുതന്നെ. (نحن قسمنا بينهم معيشتهم في الحيوة الدنيا)

3) ഉപജീവനമാർഗങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും മനുഷ്യർ പരസ്പരം വ്യത്യസ്ത നിലക്കാരായിട്ടാണ് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ധനം, സന്താനം, ആരോഗ്യം, യോഗ്യത, ബുദ്ധി, അറിവ്, പെരുമാറ്റം എന്നിങ്ങനെ ഏതെടുത്താലും ശരി, എണ്ണത്തിലോ, വണ്ണത്തിലോ, സ്വഭാവത്തിലോ, ഉപയോഗത്തിലോ വ്യത്യാസം കാണാതിരിക്കയില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ എല്ലാനിലക്കും സമൻമാരായ വ്യക്തികളെ കണ്ടെത്തുക സാധ്യമല്ല. അതെ, അല്ലാഹു ചിലരെക്കാൾ ചിലരെ പല നിലക്കും ഉയർത്തിയാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത്.(ورفع بعضهم فوق بعض درجات)

4) ക്വുർആനിൽ മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിലൊന്നും ഇത്ര വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വമ്പിച്ച യുക്തിതത്വമാണ് നാലാമത്തേത്. ഇങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ മനുഷ്യർക്ക് അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വിഹിതിച്ചുകൊടുക്കുവാനും, ചിലരെ മറ്റ് ചിലരെക്കാൾ ഓരോ നിലക്ക് ഉയർത്തിവെക്കുവാനുള്ള കാരണം- അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന യുക്തി രഹസ്യം- അവരിൽ ചിലർ ചിലരെ കീഴ്പെടുത്തിവെക്കുകയാണ്. അതിനുവേണ്ടിയാണത്. (ليتخذ بعضهم بعضا سخريا)

സൂ: ശൂറാ 27 ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടംപോലെ ഉപജീവനമാർഗം വിശാലമാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽ അക്രമവും, കുഴപ്പവും നിറക്കുമായിരുന്നു. നേരെമറിച്ച് എല്ലാവർക്കും ദാരിദ്ര്യവും കഷ്ടപ്പാടുമായിരുന്നാലത്തെ കഥയും അതുതന്നെ. മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരേ നിലവാരത്തിലുള്ളവരാണെങ്കിൽ, ജോലി ചെയ്യാനും ചെയ്യിക്കാനും, തൊഴിൽശാലകൾ നടത്തുവാനും നടത്തിക്കുവാനും ഉപദേശിക്കുവാനും അത് കേൾക്കുവാനും, നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാനും അത് സ്വീകരിക്കുവാനും, പഠിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കുവാനും ആളെക്കിട്ടുമോ? ദരിദ്രനില്ലെങ്കിൽ ധനവാന്റെ ധനംകൊണ്ടോ, മൂഢനില്ലെങ്കിൽ ബുദ്ധിമാന്റെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടോ, തൊഴിലാളിയില്ലെങ്കിൽ മുതലാളിയുടെ മൂലധനംകൊണ്ടോ രോഗിയില്ലെങ്കിൽ വൈദ്യന്റെ നൈപുണ്യം കൊണ്ടോ എന്താണ് പ്രയോജനം?! കർഷകനുവേണ്ടി തുണി നെയ്യുവാനും, കച്ചവടക്കാരന് ഭക്ഷണമെത്തിക്കുവാനും രോഗിക്ക് ചികിത്സിക്കുവാനും ആളെക്കിട്ടുമോ?! ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യർക്കിടയിൽ പരിപൂർണമായ സ്ഥിതിസമത്വമാണ് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, മാനുഷലോകമാസകലം ഒരേ മൂശയിൽ വാർത്തുണ്ടാക്കപ്പെട്ട യന്ത്രങ്ങൾ കണക്കെ മറ്റെന്തോ ഒരു തരം ജീവിയായി മാറുമായിരുന്നേനെ!

ഒരാൾ തനിക്കുവേണ്ടി സമ്പാദിച്ച് കുന്നുകൂട്ടുവാനായി മറ്റൊരുവനെക്കൊണ്ട് വേലചെയ്യിക്കുന്നു: വേലക്കാരൻ അവന്റെ അന്നത്തെ പട്ടിണിക്ക് പരിഹാരത്തിനായി അവന് വേലയെടുക്കാൻ മുമ്പോട്ട് വരുന്നു: ഒരാൾ തന്റെ ഉപജീവനാർത്ഥം മരുന്നുണ്ടാക്കി വിൽപന നടത്തുന്നു; വേറൊരുവൻ തന്റെ രോഗശമനത്തിനായി അത് തേടിച്ചെന്ന് വില കൊടുത്ത് വാങ്ങുന്നു; ഒരാൾ അധികാരമോഹത്താൽ നേതാവായി രംഗത്തിറങ്ങുന്നു; വേറൊരാൾ അയാളുടെ ചില താൽപര്യങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി അയാൾക്ക് വഴങ്ങുന്നു... ഇങ്ങനെ പരസ്പരഭിന്നങ്ങളായ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ, പരസ്പരഭിന്നമായ സ്വഭാവത്തോടുകൂടി, ആളുകൾ തമ്മതമ്മിൽ ഇണക്കത്തിലും വണക്കത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു.

പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ ദരിദ്രന്റെ മുമ്പിൽ ധനികനും, പ്രജയുടെ മുമ്പിൽ രാജാവും, തൊഴിലാളിയുടെ മുമ്പിൽ മുതലാളിയും, സാധാരണക്കാരന്റെ മുമ്പിൽ നേതാവും വലിയവരായിരിക്കാം. എങ്കിലും, അൽപം ഉള്ളോട്ട് കടന്ന് ആലോചിച്ചാൽ, അവരുടെ വലുപ്പവും, യോഗ്യതയും മറ്റേവരെ ആശ്രയി

ച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. അതെ, ഒരു തുലാസ്സിന്റെ രണ്ടുതട്ടുകളെന്നോണം, മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ഉയർച്ചതാഴ്ചകളുടെ തട്ടുകളെയും അല്ലാഹു പാകപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യപ്രകൃതിക്ക് അനുയോജ്യമായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചരുളിയ ഈ പ്രകൃതിനിയമത്തെ മാറ്റി തൽസ്ഥാനത്ത് പരിപൂർണമായ ഒരു സ്ഥിതിസമത്വം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഏതൊരു ഇസത്തിനോ ഇസക്കാർക്കോ സാധ്യമല്ലതന്നെ. ولن تجد لسنة الله تبديلا (അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിക്രമത്തിന് യാതൊരു മാറ്റവും നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയല്ല.)

5) ഐഹികമായ അനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പാരത്രികകാര്യങ്ങളെയും ഓർമിപ്പിക്കുകയെന്നത് ക്വുർആന്റെ പതിവാണ്. അത് ഇവിടെയും കാണാം. ഐഹികജീവിതമാർഗങ്ങളെപ്പറ്റിയാണിവിടെ സംസാരം. അവ കഴിവതും സമ്പാദിക്കുവാനും, അതിന്വേണ്ടുന്ന പരിശ്രമം നടത്തുവാനും- വളരെ പ്രോത്സാഹനമൊന്നും കൂടാതെത്തന്നെ- മനുഷ്യൻ സ്വയം പ്രേരിതനാണ്. അവനവന്റെ കണക്കിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം അവൻ പ്രത്യേകം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ورحمة ربك خير مما يجمعون (നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കാരുണ്യം അവർ ശേഖരിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഉത്തമമാണ്.) എന്നത്രെ അത്. ഇവിടെ അനുഗ്രഹങ്ങളല്ല- ഇതിന്മുമ്പത്തെ വാക്യങ്ങളിലെ സംസാരവിഷയമായ പ്രവാചകത്വമാകുന്ന അനുഗ്രഹവും, അതുമുഖേന ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളുമാകുന്നു. എന്നുവെച്ചാൽ, ശാരീരികവും, ഐഹികവുമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ ശ്രമിക്കുന്നു; വാസ്തവത്തിൽ അതിനെക്കാൾ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത് ആത്മീയവും പാരത്രികവുമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയാണ്; കാരണം, അതത്രെ മറ്റേതിനെക്കാൾ ഉത്തമം എന്ന് താൽപര്യം. الله أعلم. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽനിന്ന് ഇപ്പറഞ്ഞത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്:-

وَلَوْلَآ أَن يَكُونَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَٰحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِٱلرَّحْمَٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِّن فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ മനുഷ്യർ (എല്ലാവരും) ഒരേ ഒരു സമുദായമായിത്തീരുകയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പരമകാരുണികനിൽ [അല്ലാഹുവിൽ] അവിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് നാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നു. അവരുടെ വീടുകൾക്ക് വെള്ളികൊണ്ടുള്ള മേൽപുരകളും, അവർക്ക് (മേൽപോട്ട്) കയറിപ്പോകുവാനുള്ള കോണികളും,-

وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَٰبًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ ﴿٣٤﴾

《34》 അവരുടെ വീടുകൾക്ക് (വെള്ളികൊണ്ടുള്ള) വാതിലുകളും, അവർക്ക് ചാരിയിരിക്കുവാനുള്ള കട്ടിലുകളും.

وَزُخْرُفًا ۚ وَإِن كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَٰعُ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ وَٱلْـَٔاخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

《35》 (കൂടാതെ) സ്വർണാലങ്കാരവും! (വാസ്തവത്തിൽ) അതെല്ലാം, ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ ഉപകരണമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ലതന്നെ. നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പരലോകം, (സൂക്ഷിക്കുന്ന) ഭയഭക്തൻമാർക്കാകുന്നു.

《33》 وَلَوْلَآ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ أَن يَكُونَ ആയിരിക്കൽ ٱلنَّاسُ മനുഷ്യർ أُمَّةً وَٰحِدَةً ഒരു (ഏക) സമുദായം لَّجَعَلْنَا നാം ആക്കുമായിരുന്നു, ഉണ്ടാക്കുമായിരുന്നു لِمَن يَكْفُرُ അവിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് بِٱلرَّحْمَٰنِ പരമകാരുണികനിൽ لِبُيُوتِهِمْ അവരുടെ വീടുകൾക്ക് سُقُفًا മേൽപുരകൾ مِّن فِضَّةٍ വെള്ളിയാൽ, വെള്ളികൊണ്ട് وَمَعَارِجَ കോണിപ്പടികളും عَلَيْهَا അവയിൽകൂടി, അതിൻമേൽ يَظْهَرُونَ അവർ വെളിക്കുവരും, അവർ കയറുന്ന 《34》 وَلِبُيُوتِهِمْ അവരുടെ വീടുകൾക്ക് أَبْوَٰبًا വാതിലുകളും وَسُرُرًا കട്ടിലുകളും عَلَيْهَا അവയിൽ, അതിൻമേൽ يَتَّكِـُٔونَ അവർ ചാരിയിരിക്കും.《35》 وَزُخْرُفًا സ്വർണവും, അലങ്കാരവും, തങ്കവും, മോടിയും وَإِن كُلُّ ذَٰلِكَ അവയെല്ലാം തന്നെ, അവയെല്ലാം അല്ല لَّمَّا مَتَٰعُ ഉപകരണം തന്നെയാണ്, ഉപകരണമല്ലാതെ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ وَٱلْـَٔاخِرَةُ പരലോകമാകട്ടെ عِندَ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ لِلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്കാണ്, ഭയഭക്തൻമാർക്കാണ്

ഐഹികവിഭവങ്ങളും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഒട്ടും വിലപ്പെട്ടതല്ല. വേണമെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത എല്ലാവർക്കും അവരുടെ വീടും ഉപകരണങ്ങളുമെല്ലാം വെള്ളിയും സ്വർണവും ആകുമാറ് വമ്പിച്ച തോതിൽ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന് യാതൊരു മുടക്കുമില്ല. പക്ഷേ, അത് കണ്ട് മറ്റുള്ളവർ വഞ്ചിതരായി വഴിപിഴച്ചു പോകുകയും, അങ്ങനെ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യാൻ കാരണമാകും. അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യാതിരുന്നത്. അല്ലാതെ, ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്ക് വില കൽപിച്ചതുകൊണ്ടല്ല. അവ എത്ര തന്നെ ഉന്നതതരമായിരുന്നാലും ശരി, താൽക്കാലികവും നശ്വരമാകുന്നു. നേരെമറിച്ച് പരലോ

കവിഭവങ്ങളാകട്ടെ, അവയെക്കാൾ എത്രയോ ഉയർന്നതും, നശിച്ചുപോകാത്തതുമാണ്. അതാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ഭയഭക്തന്മാർക്കുള്ളതാണ്താനും.

നബിﷺ പറയുന്നു: നിങ്ങൾ സ്വർണത്തിന്റെയും, വെള്ളിയുടെയും പാത്രങ്ങളിൽ കുടിക്കുകയും, അവയുടെ തളികകളിൽ തിന്നുകയും ചെയ്യരുത്. കാരണം, അത് ഇഹത്തിൽ അവർക്ക് -അവിശ്വാസികൾക്ക്- ഉള്ളതാകുന്നു. പരലോകത്തിൽ നമുക്കും- സത്യവിശ്വാസികൾക്കും.(ബു; മു.) വേറൊരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ പറയുന്നു: ഇഹലോകം അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു കൊതുവിന്റെ ചിറകിന് സമാനമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും ഒരു അവിശ്വാസിക്ക് ഒരു മുറുക്ക് വെള്ളം അവൻ കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കുമായിരുന്നില്ല.(തി; ജ.) ഈ ലോകത്ത് ഒരാൾക്ക് എന്ത്തന്നെ സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞാലും അവൻ അതിൽനിന്ന് യഥാർത്ഥത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്നത് എത്രമാത്രമായിരിക്കുമെന്ന് ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് നോക്കുക: 'എന്റെ ധനം! എന്റെ ധനം! എന്ന് മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവന്റെ ധനത്തിൽനിന്ന് അവനുള്ളത് മൂന്നെണ്ണമാണ്: അവൻ തിന്ന് നശിപ്പിച്ചത്. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഉടുത്ത് പഴക്കിയത്. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ (ധർമം) കൊടുത്തു (പിന്നേക്ക്) സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചത്. ഇവയെല്ലാത്തതെല്ലാം പോയിപ്പോകുന്നതും, അവൻ ജനങ്ങൾക്കായി വിട്ടേക്കുന്നതുമാകുന്നു'. (മു.)

വിഭാഗം- 4

وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَـٰنِ نُقَيِّضْ لَهُۥ شَيْطَـٰنًا فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾

《36》 പരമകാരുണികന്റെ സ്മരണ വിട്ട് ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞുപോകുന്നപക്ഷം, നാം അവന് ഒരു പിശാചിനെ ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കും; എന്നിട്ട് അവൻ അവന് കൂട്ടാളിയായിരിക്കും.

وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾

《37》 അവർ [പിശാചുക്കൾ] ആകട്ടെ, അവരെ (യഥാർത്ഥ) മാർഗത്തിൽനിന്ന് തടയുന്നതുമാകുന്നു. തങ്ങൾ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവരാണെന്ന് അവർ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യും.

《36》 وَمَن يَعْشُ ആരെങ്കിലും ചരിഞ്ഞു (തിരിഞ്ഞു) പോകുന്നതായാൽ عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَـٰنِ റഹ്മാന്റെ സ്മരണ (ഓർമ)യിൽ നിന്ന് نُقَيِّضْ لَهُۥ അവന് നാം നിയോഗിക്കും, ഏർപ്പെടുത്തും شَيْطَـٰنًا ഒരു പിശാചിനെ فَهُوَ لَهُۥ എന്നിട്ട് അവൻ അവന്

قَرِينٌ ഇണ (തുണ)യായിരിക്കും, കൂട്ടാളിയാണ് ﴾37﴿ وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ لَيَصُدُّونَهُمْ അവരെ തടയും, തടുക്കും عَنِ ٱلسَّبِيلِ വഴിയിൽ നിന്ന് وَيَحْسَبُونَ അവർ കണക്കാക്കുക (വിചാരിക്ക)യും ചെയ്യും أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ അവർ നേർമാർഗം പ്രാപിച്ചവരാണെന്ന്

അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടാതെയും, അവന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ വിലവെക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന കൂട്ടാളികൾ പിശാചുക്കളായിരിക്കും. പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, എല്ലാ തോന്നിയവാസങ്ങളും ഭൂഷണമാക്കി കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുക എന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച മാർഗമാണ് കൂടുതൽ നല്ല മാർഗമെന്ന ധാരണ വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ എന്തിനും ധൃഷ്ടരാവുകയാണല്ലോ അതിന്റെ ഫലം. ഈ പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യവർഗത്തിലും, ജിന്നുവർഗത്തിലുമുള്ള പിശാചുക്കളായിരിക്കാവുന്നതാണ്. (സൂ: ഹാമീം സജദഃ 25 ഉം വിവരണവും നോക്കുക.) പരലോകത്ത് ചെല്ലുമ്പോൾ ഈ കൂട്ടാളികളും അവരും തമ്മിൽ പിണങ്ങുന്നതുമാണ്:-

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا قَالَ يَٰلَيْتَ بَيْنِى وَبَيْنَكَ بُعْدَ ٱلْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ ٱلْقَرِينُ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ അങ്ങനെ, നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അവൻ (കൂട്ടാളിയോട്) പറയും: അയ്യോ! എന്റെയും നിന്റെയും ഇടയ്ക്ക് ഉദയാസ്തമയങ്ങളുടെ (അത്ര) ദൂരമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനേ! അപ്പോൾ, (ആ) കൂട്ടുകാരൻ എത്രയോ ചീത്ത!

وَلَن يَنفَعَكُمُ ٱلْيَوْمَ إِذ ظَّلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِى ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ ഹേ, (കൂട്ടരേ,) നിങ്ങൾ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾ (ഇരുകൂട്ടരും) ശിക്ഷയിൽ പങ്ക് ചേരുന്നവരാണെന്നുള്ളത് അന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുന്നതല്ലതന്നെ.

﴾38﴿ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا അങ്ങനെ അവൻ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ قَالَ അവൻ പറയും يَٰلَيْتَ അയ്യോ ഉണ്ടായെങ്കിൽ നന്നായേനെ بَيْنِى وَبَيْنَكَ എന്റെയും നിന്റെയും ഇടയിൽ بُعْدَ ٱلْمَشْرِقَيْنِ ഉദയാസ്തമയങ്ങളുടെ അകലം, ദൂരം فَبِئْسَ അപ്പോൾ എത്ര ചീത്ത ٱلْقَرِينُ ഇണ, കൂട്ടുകാരൻ ﴾39﴿ وَلَن يَنفَعَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുന്നതേയല്ല ٱلْيَوْمَ അന്ന്, ആ ദിവസം إِذ ظَّلَمْتُمْ നിങ്ങൾ അക്രമം ചെയ്തിരിക്കെ

أَنَّكُمْ നിങ്ങളാണെന്നുള്ളത് فِى ٱلْعَذَابِ ശിക്ഷയിൽ مُشْتَرِكُونَ പങ്ക് ചേരുന്നവർ

المشرق (ഉദയസ്ഥാനം) എന്നതിന്റെ ദ്വിവചനമാണ് المشرقين എന്ന വാക്ക്. ഏതെങ്കിലും തുല്യസ്ഥാനമുള്ള രണ്ടെണ്ണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ആ രണ്ടിലൊന്നിന്റെ ഏകവചനത്തിന് ദ്വിവചന (تثنية) രൂപം നൽകി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം അറബിഭാഷയിലുണ്ട്. മാതാക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ച് أبوين (രണ്ട് പിതാക്കൾ) എന്നും, സൂര്യചന്ദ്രന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ച് قمرين (രണ്ട് ചന്ദ്രൻമാർ) എന്നും മറ്റും പറയാറുള്ളത് ഇതനുസരിച്ചാകുന്നു. ഇഹത്തിൽവെച്ച് അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർ കൂട്ടാളികളായിരുന്നത്പോലെ, പരലോകശിക്ഷയിലും അവർ കൂട്ടുകാരായിരിക്കും. എന്നാൽ മുമ്പത്തെ സ്നേഹബന്ധത്തിന് പകരം അന്ന് അവർക്കിടയിൽ അങ്ങേഅറ്റം അറപ്പും വെറുപ്പുമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക.

أَفَأَنتَ تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ أَوْ تَهْدِى ٱلْعُمْىَ وَمَن كَانَ فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ എന്നാൽ, (നബിയേ) ബധിരൻമാരെ നീ കേൾപ്പിക്കുമോ? അല്ലെങ്കിൽ, അന്ധൻമാരെയും, സ്പഷ്ടമായ വഴിപിഴവിലായവരെയും നീ നേർമാർഗം കാട്ടുമോ?!

فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُم مُّنتَقِمُونَ ﴿٤١﴾

﴾41﴿എനി, നിന്നെ നാം (ഇവിടെ നിന്ന്) കൊണ്ടുപോകുകയാണെങ്കിൽ, അവരോട് നിശ്ചയമായും നാം ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നവരാകുന്നു.

أَوْ نُرِيَنَّكَ ٱلَّذِى وَعَدْنَـٰهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ അല്ലെങ്കിൽ, അവരോട് നാം താക്കീത് ചെയ്തത് [ശിക്ഷ] നിനക്ക് കാട്ടിത്തരുകയാണെങ്കിലും, നിശ്ചയമായും നാം അവരോട് (അതിന്) കഴിവുള്ളവരാകുന്നു.

﴾40﴿ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നീ കേൾപ്പിക്കുമോ ٱلصُّمَّ ബധിരൻമാരെ, ചെവി കേൾക്കാത്തവരെ أَوْ تَهْدِى അല്ലെങ്കിൽ നീ വഴി കാട്ടുമോ ٱلْعُمْىَ അന്ധൻമാർക്ക് وَمَن كَانَ ആയവനെയും فِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ സ്പഷ്ടമായ വഴി പിഴവിൽ ﴾41﴿ فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ എനി, (എന്നാൽ) നിന്നെ നാം കൊണ്ടുപോകുകയാ

ണെങ്കിൽ, കൊണ്ടുപോയാൽ فَإِنَّا مِنْهُم എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നാം അവരോട് مُنتَقِمُونَ പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടിയെടുക്കുന്നവരാണ്. ﴾42﴿ أَوْ نُرِيَنَّكَ അല്ലെ ങ്കിൽ നിനക്ക് നാം കാട്ടിത്തരുന്നുവെങ്കിൽ ٱلَّذِى وَعَدْنَٰهُمْ നാമവരോട് താക്കീത് (വാഗ്ദത്തം) ചെയ്തത് فَإِنَّا عَلَيْهِم എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നാം അവരുടെമേൽ (അവരോട്) مُّقْتَدِرُونَ കഴിവുള്ളവരാണ്

നബിﷺ ചരമം പ്രാപിച്ചാലും, അവരിൽ അല്ലാഹു ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കാതിരിക്കയില്ല; അല്ലെങ്കിൽ നബിﷺ ജീവിച്ചിരിക്കെത്തന്നെ വേണമെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന് അതിന് കഴിവുണ്ട് എന്ന് സാരം. നബിﷺ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഇസ്‌ലാമിന്റെ കൊടി പറക്കുകയും, അവർ നിശ്ശേഷം പരാജയമടഞ്ഞ് കീഴടങ്ങുകയും ചെയ്തുവല്ലോ.

فَٱسْتَمْسِكْ بِٱلَّذِىٓ أُوحِىَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ ആകയാൽ, നിനക്ക് ബോധനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ [ഖുർആനെ] നീ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളുക. നീ (ശരിക്ക്) നേരായ പാതയിൽ തന്നെയാകുന്നു.

وَإِنَّهُۥ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُونَ ﴿٤٤﴾

﴾44﴿ അതാകട്ടെ, നിനക്കും, നിന്റെ ജനതക്കും നിശ്ചയമായും ഒരു കീർത്തിയാകുന്നു. വഴിയെ നിങ്ങളോട് (അതിനെപ്പറ്റി) ചോദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

﴾43﴿ فَٱسْتَمْسِكْ ആകയാൽ നീ മുറുകെ പിടിക്കുക بِٱلَّذِىٓ أُوحِىَ വഹ്‌യ് (ബോധനം) നൽകപ്പെട്ടതിനെ إِلَيْكَ നിനക്ക് إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ عَلَىٰ صِرَٰطٍ പാത (വഴി)യിലാണ് مُّسْتَقِيمٍ നേരായ, ചൊവ്വായ ﴾44﴿ وَإِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അത് لَذِكْرٌ لَّكَ നിനക്ക് ഒരു കീർത്തി (സ്മരണ) തന്നെ وَلِقَوْمِكَ നിന്റെ ജനതക്കും وَسَوْفَ വഴിയെ, പിന്നീട് تُسْـَٔلُونَ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ذكر (ദിക്ർ) എന്ന വാക്കിന് സ്മരണ, കീർത്തി, ഉപയോഗം, പ്രശസ്തി, സന്ദേശം, പ്രസ്താവന എന്നിങ്ങനെ സന്ദർഭോചിതം പല അർത്ഥങ്ങളും വരാവുന്നതാണ്. കീർത്തി, പ്രശസ്തി എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ പല മഹാന്മാരും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഖുർആന്റെ അനുയായികളായിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പൊതുവിലും, അറബികൾക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും അതൊരു കീർത്തി തന്നെയാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

وَسْـَٔلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن
رُّسُلِنَآ أَجَعَلْنَا مِن دُونِ ٱلرَّحْمَـٰنِ
ءَالِهَةً يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾

﴿45﴾ നിന്റെ മുമ്പ് നമ്മുടെ റസൂലുകളായി നാം അയച്ചിട്ടുള്ളവരോട് ചോദി(ച്ചു നോ)ക്കുക; പരമകാരുണികന് പുറമെ, ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന വല്ല ദൈവങ്ങളെയും നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന്?!

﴿45﴾ وَسْـَٔلْ ചോദിക്കുക مَنْ أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചവരോട് مِن قَبْلِكَ നിന്റെ മുമ്പായി مِن رُّسُلِنَا നമ്മുടെ ദൂതൻമാരിൽനിന്ന് أَجَعَلْنَا നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നുവോ (എന്ന്) مِن دُونِ ٱلرَّحْمَـٰنِ പരമകാരുണികനെ കൂടാതെ (പുറമെ) ءَالِهَةً വല്ല ദൈവങ്ങളെ (ആരാധ്യൻമാരെ)യും يُعْبَدُونَ ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന

മുൻകഴിഞ്ഞുപോയ റസൂലുകളോട് ചോദിച്ചുനോക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി അറിയുന്നവരോട് അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത്രെ. മുൻകഴിഞ്ഞ ഒരു റസൂലും, ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും, തൗഹീദല്ലാതെ പ്രബോധനം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് താൽപര്യം.

വിഭാഗം- 5

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَـٰتِنَآ إِلَىٰ
فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَقَالَ إِنِّى
رَسُولُ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٤٦﴾

﴿46﴾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി ഫിർഔന്റെയും, അവന്റെ പ്രമുഖൻമാരുടെയും അടുക്കലേക്ക് നാം മൂസായെ അയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിശ്ചയമായും ഞാൻ (സർവ്വ) ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ റസൂലാകുന്നു.

فَلَمَّا جَآءَهُم بِـَٔايَـٰتِنَآ إِذَا هُم مِّنْهَا
يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾

﴿47﴾ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി അവരിൽ ചെന്നപ്പോൾ, അവരതാ അവയെപ്പറ്റി ചിരിക്കുന്നു [പരിഹസിക്കുന്നു]!

وَمَا نُرِيهِم مِّنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِىَ أَكْبَرُ
مِنْ أُخْتِهَا ۖ وَأَخَذْنَـٰهُم بِٱلْعَذَابِ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

﴿48﴾ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും തന്നെ, അതിന്റെ ഇണയെക്കാൾ വലുതായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ നാം അവർക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നില്ല. നാം അവരെ ശിക്ഷമൂലം പിടിക്കുകയും ചെയ്തു- അവർ മടങ്ങുവാൻവേണ്ടി.

﴾46﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട് مُوسَىٰ മൂസായെ بِـَٔايَـٰتِنَآ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്ത ങ്ങളുമായി إِلَىٰ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്ക് وَمَلَإِيْهِۦ അവന്റെ (പ്രമുഖ) സംഘക്കാരിലേക്കും فَقَالَ എന്നിട്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു إِنِّى നിശ്ചയമായും ഞാൻ رَسُولُ ദൂതനാണ് رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ (സർവ്വ) ലോക രക്ഷിതാവിന്റെ ﴾47﴿ فَلَمَّا جَآءَهُم അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അവർക്ക് വന്നപ്പോൾ بِـَٔايَـٰتِنَآ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുംകൊണ്ട് إِذَا هُم അപ്പോഴതാ അവർ مِّنْهَا يَضْحَكُونَ അവയെപ്പറ്റി ചിരിക്കുന്നു ﴾48﴿ وَمَا نُرِيهِم അവർക്ക് നാം കാട്ടിക്കൊടുത്തിരുന്നില്ല مِّنْ ءَايَةٍ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും إِلَّا هِىَ അത് ആവാതെ أَكْبَرُ അധികം വലുത് مِنْ أُخْتِهَا അതിന്റെ സഹോദരി (ഇണ)യെക്കാൾ وَأَخَذْنَـٰهُم നാമവരെ പിടിക്കയും ചെയ്തു بِٱلْعَذَابِ ശിക്ഷകൊണ്ട്, ശിക്ഷമൂലം لَعَلَّهُمْ അവരാകുവാൻ വേണ്ടി يَرْجِعُونَ മടങ്ങുക (മടങ്ങുവാൻ)

ക്ഷാമം, വരൾച്ച, വെട്ടുകിളി, പേൻ, തവള, രക്തം, വെള്ളപ്പൊക്കം ഇങ്ങനെ ഒന്നിനൊന്ന് വലുതായ പല ശിക്ഷകളും അവരെ ബാധിച്ചു. അവർ മടങ്ങിയില്ല.

وَقَالُوا۟ يَـٰٓأَيُّهَ ٱلسَّاحِرُ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ഹേ, ജാലവിദ്യക്കാരാ! നിന്റെ റബ്ബ് നിന്റെ പക്കൽ ഉടമ്പടി ചെയ്തുവെച്ചതനുസരിച്ച് നീ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുക; നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്നവരായിരിക്കും.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ ٱلْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ എന്നിട്ട്, നാം അവരിൽനിന്ന് ശിക്ഷയെ തുറവിയാക്കിക്കൊടുത്തപ്പോൾ, അവരതാ (കരാറ്) ലംഘനം ചെയ്യുന്നു!

﴾49﴿ وَقَالُوا۟ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു يَـٰٓأَيُّهَ ٱلسَّاحِرُ ഹേ ജാലവിദ്യക്കാരാ ٱدْعُ لَنَا ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക رَبَّكَ നിന്റെ റബ്ബിനോട് بِمَا عَهِدَ അവൻ ഉടമ്പടി (വാഗ്ദത്തം) ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് عِندَكَ നിന്റെ അടുക്കൽ (നിന്നോട്) إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നേർമാർഗം പ്രാപിക്കുന്ന (സ്വീകരിക്കുന്ന)വരാണ് ﴾50﴿ فَلَمَّا كَشَفْنَا എന്നിട്ട് നാം തുറവിയാക്കി (നീക്കി)യപ്പോൾ عَنْهُمُ ٱلْعَذَابَ അവരിൽനിന്നും ശിക്ഷയെ إِذَا هُمْ അപ്പോൾ അവരതാ يَنكُثُونَ ലംഘിക്കുന്നു, ഉടക്കുന്നു

ياايها الساحر (ജാലവിദ്യക്കാരാ) എന്ന് മൂസാ നബി (അ)യെ വിളിച്ചത് പരിഹാസമെന്ന നിലക്കായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ഇവിടെ പരിഹാസത്തിന്റെ സന്ദർഭമല്ലല്ലോ. ജാലവിദ്യക്കാർക്കും, ജാലവിദ്യക്കും വളരെ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. ആ നിലക്ക് ഹേ, പണ്ഡിതാഎന്നതുപോലെ ആദരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രയോഗമായിരിക്കും അതെന്ന് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മൂസാ നബി (അ)യുടെ പ്രവാചകത്വത്തെയും വിശ്വസിച്ചാൽ ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കാമെന്ന വാഗ്ദാനം മുതലായതിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും بما عهد عندك (നിന്റെ അടുക്കൽ ഉടമ്പടി ചെയ്തുവെച്ചതനുസരിച്ച്) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഓരോ ശിക്ഷയും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടാൽ തങ്ങൾ മേലിൽ നേർമാർഗം സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് അവർ ഏറ്റുപറയുകയും, രക്ഷക്ക്‌വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ മൂസാ നബി (അ)യോട് അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. രക്ഷപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും പഴയനിലതന്നെ തുടരുകയാണവർ ചെയ്തിരുന്നത്.

وَنَادَىٰ فِرۡعَوۡنُ فِي قَوۡمِهِۦ قَالَ يَٰقَوۡمِ أَلَيۡسَ لِي مُلۡكُ مِصۡرَ وَهَٰذِهِ ٱلۡأَنۡهَٰرُ تَجۡرِي مِن تَحۡتِيٓۚ أَفَلَا تُبۡصِرُونَ ﴿٥١﴾

﴾51﴿ ഫിർഔൻ തന്റെ ജനങ്ങളിൽ വിളിച്ച് പറഞ്ഞു [വിളംബരം ചെയ്തു]; അവൻ പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനങ്ങളേ, മിസ്റിന്റെ ഭരണാധിപത്യം എനിക്കല്ലയോ?! ഈ നദികൾ എന്റെ താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി ഒഴുകുകയും ചെയ്യുന്നു (വല്ലോ)?! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ?!

أَمۡ أَنَا۠ خَيۡرٞ مِّنۡ هَٰذَا ٱلَّذِي هُوَ مَهِينٞ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾

﴾52﴿അഥവാ, നിന്ദ്യനായുള്ളവനും, വ്യക്തമായി സംസാരിച്ചേക്കാത്തവനുമായ ഇവനെക്കാൾ ഉത്തമൻ ഞാനാകുന്നു. [ഇതും നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടുകൂടേ]?!

فَلَوۡلَآ أُلۡقِيَ عَلَيۡهِ أَسۡوِرَةٞ مِّن ذَهَبٍ أَوۡ جَآءَ مَعَهُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ مُقۡتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾

﴾53﴿എന്നാൽ, [അവൻ പറയുന്നത് നേരാണെങ്കിൽ] അവന്റെ മേൽ സ്വർണംകൊണ്ടുള്ള വളകൾ ഇട്ടുകൊടുക്കപ്പെടാത്തതെന്താണ്?! അല്ലെങ്കിൽ, അവനോടൊപ്പം കൂട്ടുചേർന്നുകൊണ്ട് മലക്കുകൾ വരുകയോ (ചെയ്യാത്തതെന്ത്)?!

فَٱسْتَخَفَّ قَوْمَهُۥ فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا فَـٰسِقِينَ ﴿٥٤﴾

《54》 അങ്ങനെ, അവൻ തന്റെ ജനതയെ ലഘുവാക്കി [വിഡ്ഢികളാക്കി]ത്തീർത്തു; അതിനാൽ അവർ അവനെ അനുസരിച്ചു. നിശ്ചയമായും അവർ, തോന്നിയവാസികളായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു.

《51》 وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു- വിളംബരപ്പെടുത്തി) فِى قَوْمِهِۦ
അവന്റെ ജനതയിൽ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു يَـٰقَوْمِ എന്റെ ജനങ്ങളേ أَلَيْسَ لِى എനി
ക്കല്ലയോ مُلْكُ مِصْرَ മിസ്റി (ഈജിപ്തി)ലെ രാജത്വം, ആധിപത്യം وَهَـٰذِهِ ٱلْأَنْهَـٰرُ
ഈ നദികൾ تَجْرِى നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു مِن تَحْتِىٓ എന്റെ അടിയിൽകൂടി
أَفَلَا تُبْصِرُونَ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നില്ലേ 《52》 أَمْ أَنَا۠ അഥവാ (അതല്ല)
ഞാൻ خَيْرٌ ഉത്തമനാണ് مِّنْ هَـٰذَا ٱلَّذِى ഈ ഒരുവനെക്കാൾ هُوَ مَهِينٌ അവൻ നിന്ദ്യ
നാണ് (അങ്ങനെയുള്ള) وَلَا يَكَادُ അവൻ ആയേക്കുകയുമില്ല (ആകാറാകുകയുമി
ല്ല) يُبِينُ വ്യക്തമാക്കും (വ്യക്തമായി സംസാരിക്കും) 《53》 فَلَوْلَآ أُلْقِىَ എന്നാൽ
(എങ്കിൽ) عَلَيْهِ ഇട്ടുകൊടുക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്, എന്തുകൊണ്ട് ഇടപ്പെട്ടില്ല അവന്റെ
മേൽ أَسْوِرَةٌ വളകൾ مِّن ذَهَبٍ സ്വർണം കൊണ്ടുള്ള أَوْ جَآءَ അല്ലെങ്കിൽ വരുകയോ
(ചെയ്യാത്തതെന്ത്) مَعَهُ അവനോടൊപ്പം ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ മലക്കുകൾ مُقْتَرِنِينَ ഇണ (കൂ
ട്ട്) ചേർന്നവരായിക്കൊണ്ട് 《54》 فَٱسْتَخَفَّ അങ്ങനെ അവൻ ലഘുവാക്കി (വി
ഡ്ഢികളാക്കി) قَوْمَهُۥ തന്റെ ജനതയെ,ജനങ്ങളെ فَأَطَاعُوهُ അതിനാൽ (എന്നിട്ട്)
അവർ അവനെ അനുസരിച്ചു إِنَّهُمْ كَانُوا۟ നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു, ആകുന്നു
قَوْمًا فَـٰسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായ ഒരു ജനത

മിസ്റിലെ (ഈജിപ്തിലെ) ഭരണാധിപതിയാണ് താൻ; ആ നാടിനെ ഫലഭൂയിഷ്ടമാക്കുന്ന നീല നദിയും, അതിന്റെ ശാഖകളുമെല്ലാം തന്റെ രാജകൊട്ടാരങ്ങളുടെ താഴെ ഒഴുകുന്നു: അതവന്റെ അധികാരാതിർത്തിയിലും അധീനത്തിലുമാണ്താനും. എന്നിരിക്കെ, തനിക്കല്ലാതെ മറ്റൊരാൾക്കും ആ നാട്ടിൽ പ്രതാപത്തിന് അർഹതയില്ലെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. അതേസമയത്ത് മൂസാ നബി (അ)യാകട്ടെ, ഒരു ദരിദ്രൻ, അധമവർഗമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ഇസ്റാഈലിൽ ജനിച്ചവൻ; വാചാലതപോലുമില്ലാത്തവൻ! എന്നിരിക്കെ, അവൻ എങ്ങനെ നേതാവാകും? നേതാവായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്നവർക്ക്- നാട്ടിലെ പതിവുപ്രകാരം -അണിയിക്കപ്പെടാറുള്ള സ്വർണവളകളോ, ഔദ്യോഗിക ചിഹ്നങ്ങളോ വേണ്ടതുണ്ട്. അതും അവന് ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അവൻ പറയുന്നത് ശരിയാണെന്ന് തെളിയിക്കുമാറ് അവന്റെ ഒന്നിച്ച് കുറെ മലക്കുകൾ അയക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ

വാദം നമുക്ക് സമ്മതിക്കാമായിരുന്നു. അതും ഇല്ല. എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല പ്രചാരവേലകൾ നടത്തി തന്റെ ജനതയെ സ്വന്തം അഭീഷ്ടത്തിന് ഫിർഔൻ അനുകൂലികളാക്കിത്തീർത്തു. ദുർന്നടപ്പിൽ മൂടുറച്ചിരുന്ന അവർ അവന്റെ ഇംഗിതത്തിന് വഴങ്ങുകയും ചെയ്തു.

فَلَمَّآ ءَاسَفُونَا ٱنتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَٰهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾

《55》 അങ്ങനെ, അവർ നമ്മെ കോപിപ്പിച്ചപ്പോൾ, നാം അവരോട് പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടിയെടുത്തു. എന്നിട്ട് അവരെ മുഴുവൻ നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു.

فَجَعَلْنَٰهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْءَاخِرِينَ ﴿٥٦﴾

《56》 അങ്ങനെ, പിന്നീടുള്ളവർക്ക് അവരെ നാം മുൻമാതൃകയും, ഉപമയും ആക്കി.

《55》 فَلَمَّآ ءَاسَفُونَا അങ്ങനെ അവർ നമ്മെ കോപിപ്പിച്ചപ്പോൾ (അതൃപ്തമായി) പെരുമാറിയപ്പോൾ ٱنتَقَمْنَا നാം പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടിയെടുത്തു مِنْهُمْ അവരോട് فَأَغْرَقْنَٰهُمْ എന്നിട്ട് നാമവരെ മുക്കി (നശിപ്പിച്ചു) أَجْمَعِينَ എല്ലാവരെയും, മുഴുവനും 《56》 فَجَعَلْنَٰهُمْ അങ്ങനെ അവരെ നാം ആക്കി سَلَفًا ഒരു മുൻമാതൃക (മുൻകഴിഞ്ഞ സംഭവം) وَمَثَلًا ഒരു മാതൃകയും, ഉപമയും لِّلْءَاخِرِينَ പിന്നീടുള്ളവർക്ക്

ഫിർഔനെയും തന്റെ ജനതയെയും സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി നശിപ്പിച്ച സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

വിഭാഗം- 6

۞ وَلَمَّا ضُرِبَ ٱبْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ﴿٥٧﴾

《57》 (നബിയേ) മർയമിന്റെ മകൻ ഒരു ഉപമയാ(യി കാണി)ക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അപ്പോഴതാ, നിന്റെ ജനത അതിനെക്കുറിച്ച് (ആഹ്ളാദിച്ച്) ആർത്ത് വിളിക്കുന്നു!

وَقَالُوٓا۟ ءَأَٰلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۚ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًۢا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾

《58》 അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരാണോ ഉത്തമം, അതോ അദ്ദേഹമോ?! നിന്നോട് ഒരു തർക്കമായിട്ടല്ലാതെ അതിനെ അവർ ആക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, (അത്രയുമല്ല) അവർ തർക്കശീലൻമാരായ ഒരു ജനതയാകുന്നു.

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَٰهُ مَثَلًا لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٥٩﴾

﴿59﴾ അദ്ദേഹം, നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു അടിയാനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല; ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ നാം ഒരു മാതൃകയാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنكُم مَّلَٰٓئِكَةً فِى ٱلْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ﴿٦٠﴾

﴿60﴾ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഭൂമിയിൽ (നിങ്ങൾക്ക്) പകരം വരുമാറ് നിങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ മലക്കുകളെ നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

﴿57﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ആക്കപ്പെട്ട (വിവരിക്കപ്പെട്ട)പ്പോൾ ٱبْنُ مَرْيَمَ മർയമിന്റെ മകൻ مَثَلًا ഒരു ഉപമ (ഉദാഹരണം, മാതൃക)യായി إِذَا قَوْمُكَ അപ്പോഴതാ നിന്റെ ജനത مِنْهُ അതിനെപ്പറ്റി, അതിനാൽ يَصِدُّونَ ആർത്ത്വിളിക്കുന്നു ﴿58﴾ وَقَالُوٓا۟ അവർ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു ءَأَٰلِهَتُنَا ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളോ, ആരാധ്യൻമാരോ خَيْرٌ ഉത്തമം أَمْ هُوَ അതോ അദ്ദേഹമോ مَا ضَرَبُوهُ അതിനെ അവർ ആക്കിയിട്ടില്ല, വിവരിച്ചിട്ടില്ല لَكَ നിന്നോട് إِلَّا جَدَلًا ഒരു തർക്കമായിട്ട് (തർക്കത്തിന്) അല്ലാതെ بَلْ هُمْ പക്ഷേ (എന്നാൽ) അവർ قَوْمٌ خَصِمُونَ തർക്കശീലരായ ഒരു ജനതയാണ് ﴿59﴾ إِنْ هُوَ അദ്ദേഹമല്ല إِلَّا عَبْدٌ ഒരു അടിയാൻ (അടിമ) അല്ലാതെ أَنْعَمْنَا നാം അനുഗ്രഹം ചെയ്ത عَلَيْهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ وَجَعَلْنَٰهُ അദ്ദേഹത്തെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു مَثَلًا ഒരു മാതൃക, ഉപമ لِّبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികൾക്ക് ﴿60﴾ نَشَآءُ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ لَجَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കു (ഏർപ്പെടുത്തു)മായിരുന്നു مِنكُم നിങ്ങളിൽ നിന്ന്, നിങ്ങൾക്ക് (പകരം) مَّلَٰٓئِكَةً മലക്കുകളെ فِى ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ يَخْلُفُونَ പകരം വരുന്ന, പിൻഗമിക്കുന്നവരായിട്ട്

നിങ്ങളും, അല്ലാഹുവിന്പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നവയും നരകത്തിന്റെ ഇന്ധനമാകുന്നു. إنكم وما تعبدون من دون الله حصب جهنم–الأنبياء:٩٨ എന്ന് സൂ: അൻബിയാഉ് 98 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. കിട്ടുന്ന സന്ദർഭമെല്ലാം കുതർക്കങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ആ മുശ്രിക്കുകൾ ഇതുകേട്ടപ്പോൾ, ഒരവസരം കണ്ടെത്തി. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, ചിലർ മലക്കുകളെയും, ചിലർ ഉസൈർ (റ)നെയും, മറ്റ് ചിലർ ഈസാ നബി (അ)യെയും ആരാധിച്ചു വരുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇവരെല്ലാവരും നരകത്തിന്റെ വിറകായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? അതേ സമയത്ത് ഇവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നല്ല ആളുകളാണെന്ന് മുഹമ്മദ് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് അക്കൂട്ടത്തിൽ ഞങ്ങളും, ഞങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്ന

വസ്തുക്കളും നരകത്തിൽ പോകുകയാണെങ്കിൽ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ. ഇതായിരുന്നു തർക്കം. ഇതിനുള്ള മറുപടി സൂ: അൻബിയാഉ്, 101 ൽ തന്നെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ബഹുദൈവാരാധനയെ ഒരിക്കലും തൃപ്തിപ്പെടാത്ത സജ്ജനങ്ങൾ അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാണെന്നത്രെ ആ മറുപടിയുടെ സാരം. ഈസാ നബി (അ)യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനാണെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളും, പ്രമുഖനായ ഒരു പ്രവാചകവര്യനാണെന്ന് മുസ്‌ലിംകളും വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ തർക്കംകൊണ്ട് വരുന്ന മുശ്‌രിക്കുകൾ കൂടുതൽ ശ്രമം നടത്തുമല്ലോ. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

ഈസാ (അ) പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച ആളാണെന്നത്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതാകുന്നില്ല. അല്ലാഹു പല അനുഗ്രഹങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു അടിയാൻ മാത്രമാണദ്ദേഹം. ഇസ്‌റാഈല്യർക്ക് മാതൃകാപുരുഷനായി അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നല്ലാതെ, അദ്ദേഹം ഒരു ദൈവമോ, ദൈവപുത്രനോ, മലക്കോ ഒന്നുമല്ല. പിതാവില്ലാതെ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുകയെന്നത് അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വമ്പിച്ച കാര്യമൊന്നുമല്ല. വേണമെങ്കിൽ, മനുഷ്യരിൽ നിന്നുതന്നെ മലക്കുകളെ സൃഷ്ടിക്കുവാനും, മനുഷ്യർക്ക് പകരം അവരെ ഭൂമിയിലെ പ്രതിനിധികളാക്കുവാനും അവന് കഴിയും. എന്നൊക്കെയാണ് 59, 60 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈസാ (അ) നെപ്പറ്റി വീണ്ടും പറയുന്നു:-

وَإِنَّهُۥ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَٱتَّبِعُونِ ۚ هَٰذَا صِرَٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

﴿61﴾ അദ്ദേഹം അന്ത്യസമയത്തിനുള്ള ഒരു അറിവും (അഥവാ അടയാളവും) ആകുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അതിനെപ്പറ്റി സംശയിക്കുകതന്നെ വേണ്ടാ. നിങ്ങൾ എന്നെ [എന്റെ മാർഗത്തെ] പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ. (ശരിക്ക്) ചൊവ്വായ പാതയാണ് ഇത്.

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ ٱلشَّيْطَٰنُ ۖ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾

﴿62﴾ പിശാച് നിങ്ങളെ (ഈ പാതവിട്ട്) തടയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. നിശ്ചയമായും, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാകുന്നു.

﴿61﴾ وَإِنَّهُۥ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം لَعِلْمٌ ഒരു അറിവ് (അടയാളം) തന്നെയാണ് لِّلسَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തിന് فَلَا تَمْتَرُنَّ ആകയാൽ നിങ്ങൾ സംശയിക്കുകതന്നെ വേണ്ടാ, സന്ദേഹം വെക്കരുത് بِهَا അതിനെപ്പറ്റി وَٱتَّبِعُونِ എന്നെ പിൻപറ്റുകയും

ചെയ്യുവിൻ هَٰذَا ഇത് صِرَٰطٌ പാതയാണ്, വഴിയാണ് مُّسْتَقِيمٌ ചൊവ്വായ, നേരായ ﴾62﴿ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ നിങ്ങളെ തടയാതിരിക്കട്ടെ ٱلشَّيْطَٰنُ പിശാച് إِنَّهُۥ لَكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്ക് അവൻ عَدُوٌّ ശത്രുവാണ് مُّبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ, (തനി)

وإنه لعلم الساعة (അദ്ദേഹം അന്ത്യസമയത്തിനുള്ള ഒരു അറിവുമാകുന്നു.) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ സാരം, അന്ത്യനാളിന്റെ ആസന്നതയെക്കുറിക്കുന്ന ഒരു അടയാളമാണ് ഈസാ നബി (അ) എന്നത്രെ. ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ച വ്യാഖ്യാനം ഇതാകുന്നു. عَلَم (അലമുൻ) എന്നും ഇവിടെ വായനയുണ്ട്. അടയാളം എന്നാണ് ആ വാക്കിനർത്ഥം. ഇത് ഈ അഭിപ്രായത്തിന് ബലം നൽകുന്നുമുണ്ട്; കൂടാതെ, ലോകാവസാനത്തിന് മുമ്പ് ഈസാ നബി (അ) ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരുമെന്ന് പ്രബലമായ പല ഹദീഥുകളാലും സ്ഥാപിതമായതാണ്. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്ത് കൊണ്ടത്രെ ബഹുഭൂരിഭാഗം ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഈ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ അഭിപ്രായപ്രകാരം (അത് എന്നും, അദ്ദേഹംഎന്നും അർത്ഥം വരാവുന്ന) وإنه എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം (ضمير) ഈസാ നബി (അ)യെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ആ സർവ്വനാമം, ക്വുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും നബി ﷺ യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, ചുരുക്കം ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ട് കാണാം. എങ്കിലും ആ അഭിപ്രായത്തിന് പ്രസക്തിയില്ല. കാരണം, 57 -ാം വചനം മുതൽ ഇതേവരേക്കുമുള്ള സംസാരം ഈസാ നബി (അ)യെക്കുറിച്ചാണല്ലോ. ഇടയ്ക്ക് വെച്ച് എവിടെയെങ്കിലും ഇവ രണ്ടിനെക്കുറിച്ചും ഒന്നുംതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അതിന്റെ മുമ്പാകട്ടെ, മൂസാ നബി (അ) യെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയെയും സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു സംസാരിച്ചിരുന്നതും.

മുമ്പ് ആരും പറഞ്ഞുകാണാത്ത ഒരു വിചിത്രമായ അഭിപ്രായം ഈയിടെയായി ചിലർ പുറപ്പെടുവിച്ച് കാണുന്നു. ലോകാവസാനഘട്ടത്തെയും അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളെയുമാണ് ആ സർവ്വനാമം കുറിക്കുന്നത് എന്നത്രെ അത്. وإنه لعلم للساعةالخ എന്ന വാക്യത്തിന് ഇവർ കൊടുക്കുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. അത്- മുമ്പ് പറഞ്ഞത്- അന്ത്യസമയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം തന്നെയാകുന്നു. അഥവാ അല്ലാഹു അങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവന്റെ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനത്തിൽനിന്ന് എടുത്ത് പറഞ്ഞതാണ്. അതിൽ സംശയിക്കേണ്ടതില്ല.പത്തിരുപത് ആയത്തുകൾക്കുമുമ്പ് (38, 39 ൽ) മാത്രം ഒരിടത്ത് അന്ത്യനാളിൽ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഒരു പരാമർശമുണ്ടെന്നത് ശരിയാണ്. അതൊഴിച്ചാൽ, ആ വിഷയകമായി ഈ സൂറത്തിൽ എവിടെയും തന്നെ കാര്യമായൊന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല തന്നെ. എന്നിരിക്കെ, ഈ വ്യാഖ്യാനം ഒട്ടും സ്വീകാര്യമല്ല. ഈസാ (അ) ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരുമെന്നും ഇവർക്ക് വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതാണ് യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ലാത്ത ഈ പുതിയ വ്യാഖ്യാന

ത്തിന് മുതിരുവാൻ വാസ്തവത്തിൽ ഇവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. (ഈസാ നബി (അ) യുടെ വരവിനെയും, ജീവിച്ചിരിപ്പിനെയും സംബന്ധിച്ചും, അവയെ നിഷേധിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചും കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ആലുഇംറാനിലും, സൂ: നിസാഇലുംവെച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

ഈസാ (അ) ലോകവസാനത്തിന്മുമ്പായി ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരുമെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഹദീഥുകൾ, പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ഹദീഥ് പണ്ഡിതൻമാരും അവരവരുടെ ഹദീഥുഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. അവ മിക്കവാറും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. ഇവിടെ അവ ഉദ്ധരിച്ച് ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അന്ത്യനാളിന് മുമ്പായി അദ്ദേഹം ഇറങ്ങിവരുമെന്നും, നീതിമാനായ ഒരു വിധികർത്താവെന്ന നിലക്ക് ഇസ്‌ലാമിക വിധി വിലക്കുകൾ നടപ്പിലാക്കുമെന്നും, ഇസ്‌ലാമികബോധം വളർത്തുമെന്നുമാണ് അവയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം. ഈ വിഷയകമായി ഇമാം ബുഖാരീ (റ)യും മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ അതിന് തെളിവായി സൂ: നിസാഇലെ ഈ വചനം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം: وإن من أهل الكتاب إلا ليؤمنن به قبل موته–النساء (സാരം: വേദക്കാരിൽ ഒരാളും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ- ഈസാ നബിയുടെ- മരണത്തിന്മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.)

وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ قَالَ قَدۡ جِئۡتُكُم بِٱلۡحِكۡمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعۡضَ ٱلَّذِي تَخۡتَلِفُونَ فِيهِۖ فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿٦٣﴾

﴾63﴿ വ്യക്തമായ തെളിവുകളും കൊണ്ട് ഈസാ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിജ്ഞാനവും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ (പരസ്പരം) ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ചിലത് നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുതരുവാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു (വന്നിരിക്കുന്നത്). ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ﴿٦٤﴾

﴾64﴿ നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ് എന്റെ രക്ഷിതാവും, നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അവനെ ആരാധിക്കണം. ഇത് (ശരിക്കും) നേരായ പാതയാകുന്നു.

فَٱخۡتَلَفَ ٱلۡأَحۡزَابُ مِنۢ بَيۡنِهِمۡۖ فَوَيۡلٞ لِّلَّذِينَ ظَلَمُواْ مِنۡ عَذَابِ يَوۡمٍ أَلِيمٍ ﴿٦٥﴾

﴿65﴾ എന്നിട്ട് അവർക്കിടയിൽ നിന്ന് (പല) കക്ഷികൾ ഭിന്നിച്ചു. അതിനാൽ, അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച വർക്ക് വേദനയേറിയ ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷമൂലം നാശം!

﴿63﴾ وَلَمَّا جَآءَ عِيسَىٰ ഈസാ വന്നപ്പോൾ بِٱلۡبَيِّنَٰتِ തെളിവുകളുമായി قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു قَدۡ جِئۡتُكُم തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു بِٱلۡحِكۡمَةِ വിജ്ഞാനം കൊണ്ട് وَلِأُبَيِّنَ لَكُم നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ വിവരിച്ചു (വ്യക്തമാക്കി) തരുവാനും بَعۡضَ ٱلَّذِي യാതൊന്നിൽ ചിലത് تَخۡتَلِفُونَ فِيهِ അതിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചു (അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിലായി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ﴿64﴾ إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു هُوَ رَبِّي അവൻ എന്റെ റബ്ബാണ് وَرَبُّكُمۡ നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാണ് فَٱعۡبُدُوهُ ആകയാൽ നിങ്ങളവനെ ആരാധിക്കണം هَٰذَا ഇത് صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ നേരായ (ചൊവ്വായ പാതയാണ്)﴿65﴾ فَٱخۡتَلَفَ എന്നിട്ട് ഭിന്നിപ്പിലായി ٱلۡأَحۡزَابُ കക്ഷികൾ مِنۢ بَيۡنِهِمۡ അവർക്കിടയിൽ നിന്ന് فَوَيۡلٞ അതിനാൽ നാശം, കഷ്ടം لِّلَّذِينَ ظَلَمُواْ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് مِنۡ عَذَابِ ശിക്ഷമൂലം, ശിക്ഷയാൽ يَوۡمٍ أَلِيمٍ വേദനയേറിയ ഒരു ദിവസത്തെ

هَلۡ يَنظُرُونَ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ أَن تَأۡتِيَهُم بَغۡتَةٗ وَهُمۡ لَا يَشۡعُرُونَ ﴿٦٦﴾

﴿66﴾ അന്ത്യസമയത്തെയല്ലാതെ (വല്ലതും) അവർ നോക്കി (ക്കാത്തു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ? അതായത്, (ബോധപൂർവ്വം) അറിയാതിരിക്കെ, പെട്ടെന്ന് അതവർക്ക് വന്നെത്തുന്നതിനെ(യല്ലാതെ)!

ٱلۡأَخِلَّآءُ يَوۡمَئِذِۭ بَعۡضُهُمۡ لِبَعۡضٍ عَدُوٌّ إِلَّا ٱلۡمُتَّقِينَ ﴿٦٧﴾

﴿67﴾ അന്നത്തെ ദിവസം, ചങ്ങാതിമാർ- അവരിൽ ചിലർ ചിലർക്ക്- ശത്രുവായിരിക്കും; (സൂക്ഷ്മതയുള്ള) ഭയഭക്തൻമാരൊഴികെ.

﴾66﴿ هَلْ يَنظُرُونَ അവർ നോക്കി (കാത്ത്) കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ إِلَّا ٱلسَّاعَةَ
അന്ത്യസമയത്തെയല്ലാതെ أَن تَأْتِيَهُم അതായത് അതവർക്ക് വരുന്നത് بَغْتَةً പെട്ടെ
ന്ന്, യാദൃശ്ചികമായി وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ അവർ അറിയാതിരിക്കെ ﴾67﴿ ٱلْأَخِلَّآءُ ചങ്ങാ
തിമാർ يَوْمَئِذٍۭ ആ ദിവസം بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ അവരിൽ ചിലർ ചിലർക്ക് عَدُوٌّ ശത്രുവാ
യിരിക്കും إِلَّا ٱلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷിക്കുന്നവർ (ഭയഭക്തൻമാർ) ഒഴികെ

ഈസാ നബി (അ)യെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നതിന്റെ പേരിൽ മുശ്രിക്കുകൾ കൊണ്ടുവന്ന കുതർക്കങ്ങളെപ്പറ്റി മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ, ഈസാ നബി (അ)യുടെ നില എന്തായിരുന്നു? അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിച്ചത് എന്തായിരുന്നു? എന്നൊക്കെ ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു. അതായത്: അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനത്തിനുമുമ്പ് തന്നെ ഇസ്റാഈല്യർ സത്യമാർഗത്തിൽനിന്ന് പിഴച്ചുപോയിരുന്നു. അവർക്ക് നേർമാർഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനാവശ്യമായ വേദവിജ്ഞാനങ്ങളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചതാകട്ടെ, യഥാർത്ഥ തൗഹീദും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള നേർമാർഗവുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവരിൽ വീണ്ടും ഭിന്നിപ്പും ഛിദ്രവും ഉടലെടുക്കുകയും, നേർമാർഗത്തിൽനിന്ന് അവർ വ്യതിചലിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. അങ്ങനെ, ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷക്ക് അവർ കാരണഭൂതരായിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ന് അക്രമത്തിലും, ദുർമാർഗത്തിലും അന്യോന്യം സഹായിച്ചും സഹകരിച്ചും വർത്തിക്കുന്ന മിത്രങ്ങളെല്ലാം അന്ന് പരസ്പരം ശത്രുക്കളായി മാറും. സജ്ജനങ്ങളായ ഭയഭക്തൻമാർമാത്രമേ ഇതിൽനിന്നൊഴിവാകുകയുള്ളു. അവരോട് ഇപ്രകാരം പറയപ്പെടും:-

വിഭാഗം -7

يَـٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ ٱلْيَوْمَ وَلَآ أَنتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾

﴾68﴿ എന്റെ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളുടെമേൽ ഇന്ന് യാതൊരു ഭയവും ഇല്ല; നിങ്ങൾ വ്യസനപ്പെടുകയുമില്ല;

ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا وَكَانُوا۟ مُسْلِمِينَ ﴿٦٩﴾

﴾69﴿ അതായത്, നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ [ലക്ഷ്യസന്ദേശങ്ങളിൽ] വിശ്വസിക്കുകയും, (ഇസ്ലാമിനെ അനുസരിച്ച്) മുസ്ലിംകളായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ!-

ٱدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ أَنتُمۡ وَأَزۡوَٰجُكُمۡ تُحۡبَرُونَ ﴿٧٠﴾

《70》നിങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ ഇണകളും സന്തോഷഭരിതരായിക്കൊണ്ട് സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.

《68》 يَٰعِبَادِ എന്റെ അടിയാൻമാരേ لَا خَوۡفٌ ഭയമില്ല عَلَيۡكُمُ നിങ്ങളുടെമേൽ
ٱلۡيَوۡمَ ഇന്ന് وَلَآ أَنتُمۡ നിങ്ങൾ ഇല്ലതാനും تَحۡزَنُونَ വ്യസനപ്പെടും 《69》 ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
അതായത് വിശ്വസിച്ചവർ بِـَٔايَٰتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ وَكَانُواْ مُسۡلِمِينَ
മുസ്‌ലിംകളായി (അനുസരിക്കുന്നവരായി)യിരിക്കുകയും 《70》 ٱدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ
നിങ്ങൾ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ أَنتُمۡ وَأَزۡوَٰجُكُمۡ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ഇണ
കളും (ഭാര്യാഭർത്താക്കളും) تُحۡبَرُونَ നിങ്ങൾ സന്തോഷഭരിതരായ നിലയിൽ

ഇതാണവർക്ക് അവിടെ ലഭിക്കുന്ന സ്വീകരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം. എനി, സ്വർഗീയജീവിതത്തിൽ അവർക്ക് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നതോ? അതിന്റെ സാമാന്യരൂപം ഇതായിരിക്കും:-

يُطَافُ عَلَيۡهِم بِصِحَافٖ مِّن ذَهَبٖ وَأَكۡوَابٖۖ وَفِيهَا مَا تَشۡتَهِيهِ ٱلۡأَنفُسُ وَتَلَذُّ ٱلۡأَعۡيُنُۖ وَأَنتُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٧١﴾

《71》 സ്വർണംകൊണ്ടുള്ള തളികളും, കോപ്പകളുമായി അവരിൽ ചുറ്റിനടക്കപ്പെടും. മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കുകയും, കണ്ണുകൾ രസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് (എല്ലാം) അതിലുണ്ട്താനും. (ഹേ, ഭയഭക്തരേ,) അതിൽ നിങ്ങൾ നിത്യവാസികളുമായിരിക്കും.

وَتِلۡكَ ٱلۡجَنَّةُ ٱلَّتِيٓ أُورِثۡتُمُوهَا بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ﴿٧٢﴾

《72》 അതത്രെ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന് നിങ്ങൾക്ക് അവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വർഗം!

لَكُمۡ فِيهَا فَٰكِهَةٞ كَثِيرَةٞ مِّنۡهَا تَأۡكُلُونَ ﴿٧٣﴾

《73》 നിങ്ങൾക്ക് അതിൽ ധാരാളം പഴവർഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും; അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കും.

مِّن ذَهَبٍ സ്വർണം കൊണ്ടുള്ള بِصِحَافٍ തളികകളുമായി يُطَافُ عَلَيْهِم അവരിൽ ചുറ്റിനടക്കപ്പെടും ﴿71﴾
وَأَكْوَابٍ കോപ്പകളുമായും وَفِيهَا അതിലുണ്ട്താനും ٱلْأَنفُسُ
ഇച്ഛിക്കുന്നത് ٱلْأَنفُسُ മനസ്സുകൾ, ദേഹങ്ങൾ وَتَلَذُّ രസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
ٱلْأَعْيُنُ കണ്ണുകൾ وَأَنتُمْ فِيهَا നിങ്ങൾ അതിൽ خَٰلِدُونَ നിത്യവാസികളുമായി
രിക്കും ﴿72﴾ وَتِلْكَ ٱلْجَنَّةُ അതത്രെ സ്വർഗം, അത് സ്വർഗമാണ് ٱلَّتِىٓ أُورِثْتُمُوهَا
നിങ്ങൾക്കത് അവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടതായ بِمَا كُنتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നത് കൊണ്ട്
تَعْمَلُونَ പ്രവർത്തിക്കും ﴿73﴾ لَكُمْ فِيهَا അതിൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فَٰكِهَةٌ പഴവർഗം
كَثِيرَةٌ വളരെ, ധാരാളം مِّنْهَا تَأْكُلُونَ അതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്ന് (ഭുജിച്ചു) കൊണ്ടി
രിക്കും

നബിﷺ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഉമർ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: തന്റെ തോട്ടങ്ങൾ, തന്റെ ഭാര്യമാർ, ഭൃത്യൻമാർ, സുഖസൗകര്യത്തിനുള്ള വിഭവങ്ങൾ, കട്ടിലുകൾ മുതലായവയെ ആയിരം കൊല്ലത്തെ ദൂരത്തോളം നോക്കിക്കാണാവുന്നവനായിരിക്കും സ്വർഗക്കാരിൽ ഏറ്റവും താണ പടിയിലുള്ളവൻ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ കൂടുതൽ ആദരണീയനായുള്ളവനാകട്ടെ, രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും അവന്റെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) തിരുമുഖം ദർശിക്കുന്നവനുമായിരിക്കും. പിന്നീട് തിരുമേനി ഈ ഖുർആൻ വചനം ഓതി: وجوه يومئذ ناضرة إلى ربها ناظرة–القيامة (സന്തോഷത്താൽ പ്രശോഭിതമായ ചില മുഖങ്ങൾ അന്ന് അവയുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് നോക്കിക്കാണുന്നവയായിരിക്കും. (അ; തി.) സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും സ്വീകരിക്കുകവഴി ഭയഭക്തന്മാരായ ആളുകളുടെ പ്രതിഫലം വിവരിച്ച ശേഷംഅവിശ്വാസികളായ കുറ്റവാളികളുടെ പ്രതിഫലം വിവരിക്കുന്നു:-

إِنَّ ٱلْمُجْرِمِينَ فِى عَذَابِ جَهَنَّمَ خَٰلِدُونَ ﴿٧٤﴾

﴿74﴾ നിശ്ചയമായും, കുറ്റവാളികൾ നരകശിക്ഷയിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾

﴿75﴾ അവരിൽനിന്ന് അത് അയവ് വരുത്തപ്പെടുന്നതല്ല; അവരതിൽ ആശയറ്റവരുമായിരിക്കും.

وَمَا ظَلَمْنَٰهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا۟ هُمُ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٧٦﴾

﴿76﴾ നാം അവരോട് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല; പക്ഷേ, അവർ തന്നെയാണ് അക്രമികളായിരിക്കുന്നത്.

وَنَادَوْا۟ يَـٰمَـٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ إِنَّكُم مَّـٰكِثُونَ ﴿٧٧﴾

《77》 അവർ വിളിച്ചുപറയും: മാലിക്കേ! തന്റെ റബ്ബ് ഞങ്ങളിൽ (മരണത്തിന്) തീരുമാനമെടുക്കട്ടെ! അദ്ദേഹം പറയും: നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ, (ശിക്ഷയിൽതന്നെ) താമസിക്കുന്നവരാകുന്നു.

لَقَدْ جِئْنَـٰكُم بِٱلْحَقِّ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَـٰرِهُونَ ﴿٧٨﴾

《78》 തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾക്ക് നാം യഥാർത്ഥം കൊണ്ടുവ(ന്നു ത)ന്നിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, നിങ്ങളിൽ അധികമാളും യഥാർത്ഥത്തെ വെറുക്കുന്നവരാണ്.

《74》 إِنَّ ٱلْمُجْرِمِينَ നിശ്ചയമായും കുറ്റവാളികൾ فِى عَذَابِ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്റെ (നരക) ശിക്ഷയിൽ خَـٰلِدُونَ നിത്യവാസികളായിരിക്കും 《75》 لَا يُفَتَّرُ അത് അയവ് (ഇളവ്, തളർച്ച) വരുത്തപ്പെടുകയില്ല عَنْهُمْ അവർക്ക്, അവരിൽനിന്ന് وَهُمْ فِيهِ അതിൽ അവർ مُبْلِسُونَ ആശയറ്റ (ആശ മുറിഞ്ഞ)വരുമാകുന്നു 《76》 وَمَا ظَلَمْنَـٰهُمْ നാമവരോട് അക്രമം (അനീതി) ചെയ്തിട്ടില്ല وَلَـٰكِن പക്ഷേ, എങ്കിലും كَانُوا۟ هُمُ അവർ തന്നെയാകുന്നു ٱلظَّـٰلِمِينَ അക്രമികൾ 《77》 وَنَادَوْا۟ അവർ വിളിച്ചുപറയും يَـٰمَـٰلِكُ മാലിക്കേ لِيَقْضِ عَلَيْنَا ഞങ്ങളിൽ വിധിക്കട്ടെ, തീരുമാനം വരുത്തട്ടെ رَبُّكَ തന്റെ (താങ്കളുടെ) റബ്ബ് قَالَ അദ്ദേഹം പറയും إِنَّكُم مَّـٰكِثُونَ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന (കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന) വരാണ് 《78》 لَقَدْ جِئْنَـٰكُم തീർച്ചയായും നാം നിങ്ങൾക്ക്വന്നു, വന്നിരിക്കുന്നു بِٱلْحَقِّ യഥാർത്ഥവും കൊണ്ട് وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ എങ്കിലും നിങ്ങളിലധികവും لِلْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ (സത്യത്തെ, ന്യായത്തോട്) كَـٰرِهُونَ വെറുക്കുന്നവരാണ്, വെറുത്തവരാണ്, അനിഷ്ടക്കാരാണ്

ശിക്ഷ സഹിക്കവയ്യാതെ ഗതിമുട്ടുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ യാതനക്ക് ഒരറുതി ലഭിച്ചെങ്കിലോ എന്ന് മോഹിച്ചുകൊണ്ട് നരകവാസികൾ അതിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന മലക്കിനും- മാലികിനെ- വിളിച്ച് അപേക്ഷിക്കുകയാണ്, തങ്ങൾ മരണപ്പെട്ട് പോകത്തക്കവണ്ണം അല്ലാഹുവിൽനിന്നും ഒരു വിധി കിട്ടുവാൻ ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്ന്. എന്നാൽ, എനി- പരലോകത്തുവെച്ച്- മരണം ഇല്ലെന്ന കാര്യം അല്ലാഹു തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞതാണ്. അതുകൊണ്ട് മാലികിന്റെ മറുപടി, അതിന് നിവൃത്തിയില്ല- നിങ്ങൾ ശിക്ഷയിൽ സ്ഥിരമായി കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടവരാണ്- എന്നായിരിക്കും. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

أَمْ أَبْرَمُوٓا۟ أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٧٩﴾

﴾79﴿ അതല്ല (-ഒരുപക്ഷേ) അവര്‍ വല്ല കാര്യവും [പരിപാടിയും] ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവോ?! എന്നാല്‍, നിശ്ചയമായും നാമും (ചിലത്) ഉറപ്പിച്ചുവെക്കുന്നവരാകുന്നു.

أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَىٰهُم ۚ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾

﴾80﴿ അതല്ലെങ്കില്‍, അവര്‍ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ, അവരുടെ രഹസ്യവും, (സ്വകാര്യ) മന്ത്രവും നാം കേള്‍ക്കുന്നില്ലെന്ന്?! ഇല്ലാതെ! (കേള്‍ക്കുന്നുണ്ട്.) നമ്മുടെ ദൂതന്‍മാര്‍ അവരുടെ അടുക്കല്‍ എഴുതിക്കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു.

﴾79﴿ أَمْ أَبْرَمُوٓا۟ അതല്ല അവര്‍ ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചോ أَمْرًا വല്ല കാര്യവും فَإِنَّا എന്നാല്‍ നാം مُبْرِمُونَ ഉറപ്പിക്കുന്നവരാണ് ﴾80﴿ أَمْ يَحْسَبُونَ അതല്ല അവര്‍ വിചാരിക്കുന്നു (കണക്കാക്കുന്നു)വോ أَنَّا لَا نَسْمَعُ നാം കേള്‍ക്കയില്ലെന്ന് سِرَّهُمْ അവരുടെ രഹസ്യം, സ്വകാര്യം وَنَجْوَىٰهُم അവരുടെ മന്ത്രവും, ഗൂഢഭാഷണവും بَلَىٰ അല്ലാതെ, ഇല്ലാതേ (ഉണ്ട്) وَرُسُلُنَا നമ്മുടെ ദൂതന്‍മാര്‍ لَدَيْهِمْ അവരുടെ അടുക്കല്‍ يَكْتُبُونَ എഴുതുകയും (രേഖപ്പെടുത്തുകയും) ചെയ്യുന്നു.

സത്യപ്രബോധനത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനുള്ള വല്ല പരിപാടിയോ കുതന്ത്രമോ നടത്തുവാന്‍ അവര്‍ തീര്‍ച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കില്‍ അതവര്‍ക്ക് നല്ലതിനല്ല; അവരുടെമേല്‍ തക്ക നടപടി എടുക്കുവാനുള്ള പരിപാടി അല്ലാഹുവും എടുക്കും; അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടി വിജയിക്കാതിരിക്കയില്ല. രഹസ്യമായി വല്ലതും നടത്തിക്കളയാമെന്ന ധാരണയും വേണ്ട. അവരുടെ ഏത് രഹസ്യവും അല്ലാഹു അറിയാത്തതായിട്ടില്ല. മാത്രമല്ല, അവരുടെ ചെയ്തികളെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തുവാന്‍ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട മലക്കുകള്‍ അവരുടെ ഓരോ ചെയ്തിയും രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്ന് സാരം.

قُلْ إِن كَانَ لِلرَّحْمَـٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْعَـٰبِدِينَ ﴿٨١﴾

﴾81﴿ (നബിയേ) പറയുക: പരമകാരുണികന് വല്ല സന്താനവും ഉണ്ടെന്ന് വരികില്‍, ഞാന്‍ (അതിന്റെ) ആരാധകന്‍മാരില്‍ ഒന്നാമത്തേവനായിരിക്കും.

سُبۡحَٰنَ رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ رَبِّ ٱلۡعَرۡشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾

《82》 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും റബ്ബ്- അതായത്, അർശിന്റെ [സിംഹാസനത്തിന്റെ] റബ്ബ്- അവർ വർണിച്ച് പറയുന്നതിൽനിന്ന് എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ!

《81》 قُلۡ നീ പറയുക إِن كَانَ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ لِلرَّحۡمَٰنِ റഹ്മാന്ന് وَلَدٌ വല്ല സന്താനവും, മക്കളും فَأَنَا۠ എന്നാൽ ഞാൻ أَوَّلُ ٱلۡعَٰبِدِينَ ആരാധിക്കുന്നവരിൽ ഒന്നാമത്തേവനായിരിക്കും 《82》 سُبۡحَٰنَ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു رَبِّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബ്, റബ്ബിനെ وَٱلۡأَرۡضِ ഭൂമിയുടെയും رَبِّ ٱلۡعَرۡشِ അർശിന്റെ റബ്ബ് عَمَّا يَصِفُونَ അവർ വർണിക്കുന്ന (വിവരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്)

മക്കളെ സ്വീകരിക്കുക, മക്കൾ ജനിക്കുക എന്നിങ്ങനെ സൃഷ്ടികളുടേതായ സകലഗുണവിശേഷങ്ങളിൽനിന്നും പരിശുദ്ധനാണവൻ. അതൊന്നും പരമോന്നതനായ അവന്റെ മഹത്വത്തിന് യോജിച്ചതല്ല.

فَذَرۡهُمۡ يَخُوضُواْ وَيَلۡعَبُواْ حَتَّىٰ يُلَٰقُواْ يَوۡمَهُمُ ٱلَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٨٣﴾

《83》 ആകയാൽ അവരെ വിട്ടേക്കുക; അവരോട് താക്കീത് ചെയ്യപ്പെട്ടുവരുന്ന അവരുടെ (ആ) ദിവസവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതുവരേക്കും അവർ (തോന്നിയവാസത്തിൽ) മുഴുകിയും, കളിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ!

وَهُوَ ٱلَّذِي فِي ٱلسَّمَآءِ إِلَٰهٌ وَفِي ٱلۡأَرۡضِ إِلَٰهٌۚ وَهُوَ ٱلۡحَكِيمُ ٱلۡعَلِيمُ ﴿٨٤﴾

《84》 അവനത്രെ, ആകാശത്തിൽ ആരാധ്യനും, ഭൂമിയിൽ ആരാധ്യനുമായുള്ളവൻ. അവൻതന്നെയാണ്, അഗാധജ്ഞനും, സർവ്വജ്ഞനും.

وَتَبَارَكَ ٱلَّذِي لَهُۥ مُلۡكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا وَعِندَهُۥ عِلۡمُ ٱلسَّاعَةِ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ﴿٨٥﴾

《85》 ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവക്കിടയിലുള്ളതിന്റെയും രാജാധിപത്യം യാതൊരുവന്നുള്ളതാണോ അവൻ, വളരെ മഹത്വം (അഥവാ നന്മ) ഏറിയവനുമാകുന്നു. അവന്റെ അടുക്കലാണ് അന്ത്യസമയത്തിന്റെ അറിവുള്ളതും. അവങ്കലേക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു .

وَلَا يَمْلِكُ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ ٱلشَّفَٰعَةَ إِلَّا مَن شَهِدَ بِٱلْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

﴾86﴿ അവന് പുറമെ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് ശുപാർശ ചെയ്യാൻ അധികാരം (അഥവാ കഴിവ്) ഉണ്ടാകുന്നതല്ല; തങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചതാരോ അവർക്കല്ലാതെ.

﴾83﴿ فَذَرْهُمْ ആകയാൽ (എന്നാൽ) അവരെ വിട്ടേക്കുക يَخُوضُوا۟ അവർ മുഴുകട്ടെ, മുഴുകുമാറ് وَيَلْعَبُوا۟ വിളയാടുകയും, കളിക്കുകയും حَتَّىٰ يُلَٰقُوا۟ അവർ കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ يَوْمَهُمُ അവരുടെ ദിവസം ٱلَّذِى يُوعَدُونَ അവരോട് വാഗ്ദത്തം (താക്കീത്) ചെയ്യപ്പെടുന്ന ﴾84﴿ فَذَرْهُمْ അവൻ യാതൊരുവനാണ് فِى ٱلسَّمَآءِ إِلَٰهٌ ആകാശത്തിൽ ആരാധ്യനായ (ദൈവമായ) وَفِى ٱلْأَرْضِ إِلَٰهٌ ഭൂമിയിലും ആരാധ്യനായ وَهُوَ ٱلْحَكِيمُ അവൻ തന്നെ അഗാധജ്ഞൻ ٱلْعَلِيمُ സർവ്വജ്ഞൻ ﴾85﴿ وَتَبَارَكَ ٱلَّذِى യാതൊരുവൻ മഹത്വം (മേൻമ, ഗുണം) ഏറിയവനുമാകുന്നു لَهُۥ അവനാണ് مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ആകാശങ്ങളുടെ ആധിപത്യം وَٱلْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും وَمَا بَيْنَهُمَا രണ്ടിന്നിടയിലുള്ളതിന്റെയും وَعِندَهُۥ അവന്റെ അടുക്കലാണ്താനും عِلْمُ ٱلسَّاعَةِ അന്ത്യഘട്ടത്തിന്റെ അറിവ് وَإِلَيْهِ അവനിലേക്ക്തന്നെ تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു ﴾86﴿ وَلَا يَمْلِكُ സ്വാധീനമാക്കുക (അധികാരപ്പെടുക, കഴിയുക)യില്ല ٱلشَّفَٰعَةَ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ അവർ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ مِن دُونِهِ അവന് പുറമെ ശുപാർശക്ക് إِلَّا مَن شَهِدَ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവരല്ലാതെ بِٱلْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തിന് وَهُمْ يَعْلَمُونَ അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്

അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരാധ്യന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ ആരാധകന്മാർക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യാനോ, സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാനോ സമീപിക്കുന്നതല്ല. പക്ഷേ, തൗഹീദിനെപ്പറ്റി ബോധപൂർവ്വം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിന് സാക്ഷ്യംവഹിച്ചിരുന്ന ഈസാ നബി (അ), ഉസൈർ (റ), മലക്കുകൾ മുതലായവർ അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാകുന്നു. തങ്ങളെ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നവരുടെ ആരാധനയെക്കുറിച്ച് അവർ ഒന്നും അറിയുന്നതല്ല. അതിനെ അനുകൂലിക്കുന്നവരുമല്ല അവർ. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിപ്രകാരം സജ്ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്തെന്ന് വരാം. يومئذ لا تنفع الشفاعة إلا من اذن له الرحمن ورضي له قولا–طه:١٠٩ (അന്നത്തെ ദിവസം, പരമകാരുണികൻ യാതൊരാൾക്ക് അനുമതി നൽകുകയും, അവന്നുവേണ്ടി പറയുവാൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും

ചെയ്തുവോ അങ്ങനെയുള്ളവനല്ലാതെ ശുപാർശ ഫലം ചെയ്കയില്ല). ولا يشفعون إلا لمن ارتضى –الأنبياء:٢٨ (അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ട് കൊടുത്തവർക്ക് വേണ്ടിയല്ലാതെ അവർ- മലക്കുകൾ- ശുപാർശ ചെയ്കയില്ല.)

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾

《87》 ആരാണ്, അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന് അവരോട് നീ ചോദിച്ചെങ്കിൽ, അവർ നിശ്ചയമായും പറയും; അല്ലാഹു എന്ന്. അപ്പോൾ, എങ്ങനെയാണവർ (സത്യത്തിൽ നിന്ന്) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?!

《87》 وَلَئِن سَأَلْتَهُم നീ അവരോട് ചോദിച്ചുവെങ്കിൽ مَّنْ خَلَقَهُمْ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചതാരെന്ന് لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ നിശ്ചയമായും അവർ പറയും അല്ലാഹു എന്ന് فَأَنَّىٰ അപ്പോൾ എങ്ങനെയാണ്, എവിടെ നിന്നാണ് يُؤْفَكُونَ അവർ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്

സ്രഷ്ടാവ് അല്ലാഹുവാണെന്ന ബോധ്യമുള്ള സ്ഥിതിക്ക് അവനല്ലാത്തവരെ ആരാധ്യരായി സ്വീകരിക്കുന്നത് യുക്തിക്കും, ന്യായത്തിനും നിരക്കാത്ത ഒരപരാധമാണ്; വൈരുദ്ധ്യം നിറഞ്ഞതും ആശ്ചര്യകരവുമാണ്.

وَقِيلِهِۦ يَٰرَبِّ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

《88》 അദ്ദേഹത്തിന്റെ [റസൂലിന്റെ] വാക്കിനെപ്പറ്റിയും (അല്ലാഹുവിങ്കൽ അറിവുണ്ട്); എന്റെ റബ്ബേ, ഇക്കൂട്ടർ വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണ്!

《88》 وَقِيلِهِۦ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കും (അദ്ദേഹം പറയുന്നതും) يَٰرَبِّ എന്റെ റബ്ബേ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണ്

وعنده علم الساعة (അന്ത്യസമയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അല്ലാഹുവിങ്കലാണ്) എന്ന് 85 -ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിനോട് ചേർന്നതാണ് ഈ വചനവും. അതായത്, ജനങ്ങളെ സത്യത്തിലേക്ക് വളരെയധികം ക്ഷണിച്ചിട്ടും അവരത് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി റസൂൽ തിരുമേനിﷺ അല്ലാഹുവിനോട് സങ്കടപ്പെടുന്നതും അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ടെന്ന് സാരം. തിരുമേനിയെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും, അതേസമയം വിശ്വസിക്കാത്തവരെ താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:

فَٱصۡفَحۡ عَنۡهُمۡ وَقُلۡ سَلَٰمٞۚ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُونَ ﴿٨٩﴾

﴾89﴿ എന്നാൽ, (നബിയേ) അവരെ വിട്ട് പിരിഞ്ഞുപോരുക. (അവരോട്) പറഞ്ഞേക്കുകയും ചെയ്യുക; സലാം! അവർ വഴിയെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും!

﴾89﴿ فَٱصۡفَحۡ ആകയാൽ തിരിഞ്ഞു (മാറി) കളയുക عَنۡهُمۡ അവരെ വിട്ട്, അവരിൽ നിന്ന് وَقُلۡ നീ പറയുകയും ചെയ്യുക سَلَٰمٞ സലാം എന്ന് فَسَوۡفَ എന്നാൽ പിന്നീട്, വഴിയെ يَعۡلَمُونَ അവർ അറിയുന്നതാണ്

തൽക്കാലം അവരിൽനിന്ന് സമാധാനപൂർവ്വം സലാം പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞ് ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുക, അധികം താമസിയാതെ അവരുടെ ധിക്കാരത്തിന്റെ ഫലം അവർക്കറിയാറാകും എന്ന് താൽപര്യം. ഈ വചനം അവതരിച്ച് അൽപ വർഷങ്ങൾക്കകം ഈ വാഗ്ദാനം പുലർന്നുകാണുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം നബി തിരുമേനിﷺക്ക് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ശത്രുക്കൾ അമ്പേ പരാജയപ്പെടുകയും, ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

سبحان وبك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العامين